

OSVIITTA

Kirkko tutuksi lapsille

Kirkonrotta Rafael on kiltti piparivaras, joka tutustuttaa kirkkoon ja opettaa kaverisuhteista.

sivu 11

**RUOKA ON PAREMPAA
YHDESSÄ SYÖDEN**

sivu 4

**SAUNA LÄMMITTÄÄ
MYÖS KIELENKANNAT**

sivu 5

KOTKA-KYMIN
SEURAKUNTA

PYHTÄÄN SEURAKUNTA
PYTTIS FÖRSAMLING

PÄÄKIRJOITUS

Väreillä on merkitys

Syksy on ihanaa aikaa, kun luonnon väriiloisto parhaimmillaan. Ei ihme, että monet meistä haluavat kiirehtiä luonnon pariin aina ja heti, kun se on mahdollista. Ihminen on luotu nauttimaan väreistä.

Jumala puhuu meille värien kautta. Kristinuskon piirissä väreillä on aina ollut keskeinen asema:

Musta on murheen, surun, katoavaisuuden ja kuoleman väri. Valkoinen on ilon, kiitoksen, puhtauden ja autuuden väri. Punainen on tulen, veren ja tunnustuksen väri. Violetti / sininen on katumuksen ja syntien tunnustamisen väri. Kulta on katolisessa kirkossa juhlan merkki.

Kun Jumala ilmestyi Nooalle tulvan jälkeen ja asetti taivaalle sateenkaaren, Hän teki paljon enemmän, kuin vain näytti hänelle ilmiön. Seitsemän värin näytöksessä, alkaen punaisesta ja päättyen violettiin, Jumala havainnollisti ihmisen täydellistä lunastusta.

Värit puhuttelevat ja nojaavat henkilökohtaisiin kokemuksiimme. Ihmiset reagoivat väreihin eri tavoin, jokaisella on omat värimielityksensä. Rakennamme identiteettiämme värien kautta.

Syksy on itselleni jotenkin rauhoittavaa aikaa. Luonnon väriiloisto, pimenevät illat ja kynttilöiden valo. Pidän syksyn luonnosta ja siellä liikkumisesta. Ensipakkaset kun alkavat luoda ruskan värejä luontoon.

Luonnon vaikutuksesta ihmisen hyvinvoinnille on tehty tutkimusta. Suomessa Metsäntutkimuslaitoksen tulokset osoittavat, että metsä vaikuttaa positiivisesti henkiseen hyvinvointiin ja jaksamiseen. Metsän äänet, tuoksut ja maut laskevat stressiä ja verenpainetta. Metsässä mieli rauhoittuu, metsässä on helpompi hengittää, ajatella ja ehkäpä myös rukoilla.

Ota nyt syksyllä hetki aikaa itsellesi ja lähde ihailemaan Jumalan luomaa väriiloistoa metsään tai puistoon. Aina ei tarvitse lähteä kauas, jotta voi nähdä luonnon kauneuden.

Emilia Pulkki
Päätoimittaja

Diakonianvastaanotolle voi ajan varata nykyisin myös netissä

Kotka-Kymin seurakunnan diakonian vastaanotolle voit varata ajan nykyisin myös netin kautta. Seurakunnan diakonia auttaa ja tukee ihmisiä erilaisissa elämäntilanteissa. Diakoniatyö on kristilliseen lähimmäisenrakkauteen perustuvaa auttamistyötä. Apu on kaikille avointa. Diakoniatyöntekijät ovat sosiaali- ja terveysalan ammattilaisia, ja kaikki käydyt keskustelut ovat luottamuksellisia.

Diakoniatyön vastaanotolle voit varata ajan esimerkiksi, kun tarvitset tukea elämän kriisitilanteissa, haluat keskustella hengellisistä asioista, rahatilanteesi ahdistaa, alkoholi tai päihteet vaikeuttavat elämääsi, jokin asia painaa mieltäsi tai sinulla on surua, josta haluat puhua.

Kotka-Kymin seurakunnan diakoniatyön vastaanotolle voit varata ajan puhelimitse numerosta 044 752 9525 (arkisin klo 11-12) tai netistä osoitteessa <https://asiointi.katrina.fi/kotka>

Pyhtään seurakunnassa diakonian päivystys on ma ja ke 9-10 aikaa varaamatta. Lisätiedot Anne Koskinen 044 743 1105 tai anne.koskinen@evl.fi

Lapsikuoroon mahtuu uusia laulajia

Kotka-Kymin seurakunnan lapsikuoro Laulukamut aloittaa syyskautensa 6.9. alkaen. Laulukamut kaipaavat riveihinsä uusia iloisia musisoijia. Löytyisikö teidän kotoanne laulamista ja musiikista innostunut 1.-4.-luokkalainen?

Lapsikuorossa opetellaan laulamista ja musisointia monin tavoin. Kuoro myös esiintyy seurakunnan erilaisissa tapahtumissa. Kuoro harjoittelee keskiviikkoisin klo 17-17.45 Karhulan seurakuntakeskuksessa.

Ilmoittautua voi vaikka heti osoitteessa www.kotka-kymniseurakunta.fi/lapsikuoro.

TEKIJÄT

24. vuosikerta

Julkaisija:

Kotka-Kymin seurakunta
Pyhtään seurakunta

Päätoimittaja:

Emilia Pulkki
emilia.pulkki@evl.fi

Toimitussihteeri:

Heidi Nevalainen
heidi.nevalainen@evl.fi

Osviitan toimitusneuvosto:

Stiina Kiiveri Marjo Kajansinkko
Kirsi Rasanen Mervi Liimatainen

Jakelu:

Kaupunkilehti Ankkuri/
SSM Itä-Suomi Oy
Jakelumuistutukset, p. 05 226 6300

Pyhtään seurakunta Kirkkoherranvirasto

Motellikuja 4, 2.krs, 49220 Siltakylä
Avoinna ma ja ti klo 9-13 sekä to
klo 12-16
p. 044 743 1040
pyhtaa.kirkkoherranvirasto@evl.fi

Kotka-Kymin seurakunta

kirkkoherranvirasto.kotka-kymi@evl.fi

Kirkkoherranvirasto (Kotkansaari)

Avoinna ma-ti klo 9-15
Kotkan seurakuntakeskus (käynti sisäpihalta)
Mariankatu 14, 48100 Kotka
p. 040 196 7533

Kirkkoherranvirasto (Karhula)

Avoinna ma-pe klo 9-15
Karhulan seurakuntakeskus
Karhulantie 33, 48600 Kotka
p. 040 196 7533

Seurakunnan oppilaitostyö saattaa jollekin olla ainoa kosketus seurakuntaan, ja siitäkin syystä työ on merkityksellistä, tietävät nuorisotyönohjaajat Rita Halme (vasemmalla) ja Taru Spännäri sekä oppilaitospappi Tommi Vehmas.

Identiteetin etsintää ja soppavinkkejä

Seurakunnan oppilaitostyö on sekä opiskelijoita että henkilökuntaa varten. Tukea saa vaikkapa jaksamiseen tai yksinäisyyteen, mutta joskus puhutaan pyykinpesustakin. Kristus on läsnä lähimmäisyydessä.

Teksti ja kuva Heidi Nevalainen

”Tulisitko taas käymään tunnilla?” huikkaa opettaja nähdessään pappi **Tommi Vehmaksen** Kotekon kahvilassa. Vehmas kurkkaa kalenteriaan ja vierailulle sovitaan aika. Näin se usein toimii. Oppilaitostyötä tekevien seurakunnan työntekijöiden rooli kouluilla on näkyä ja olla läsnä.

– Olemme kampuksilla, vietetään siellä parisen tuntia ja katsotaan, missä opiskelijat ovat ja mitä tekevät. Käydään oppitunneilla, jutustellaan opiskelijoiden sekä työntekijöiden kanssa. Ollaan paikalla, lisää aikuisina oppilaitosmaailmassa, kuvaillee nuorisotyönohjaaja **Taru Spännäri**.

Oppilaitostyötä tekee seurakunnassa pääsääntöisesti kaksi nuorisotyönohjaajaa, yksi pappi ja yksi diakoniatyöntekijä.

– Olemme osa opiskeluhoitoa. Tarjoamme matalan kynnyksen keskusteluapua ja ilmaisia apukäsiä, tiivistää Vehmas.

Kampusdiakonilta voi keskusteluavun lisäksi kysyä taloudellistakin apua, jos tarvetta on.

Muusta opiskeluhoitosta seurakunnan työ eroaa ainakin kahdella tavalla: seurakunnan työntekijöiden kanssa voi puhua hengellisistä asioista ja he ovat kouluilla myös henkilökuntaa varten.

– Henkilökunnan kanssa on tullut puhetta jaksamisesta tai miten perheen kanssa menee. Joskus on yllättäviäkin kahvipöytäkeskusteluja, kertoo nuorisotyönohjaaja **Rita Halme**.

Mennään luo

Kotka-Kymin seurakunta tekee oppilaitostyötä ammattikoulussa, lukioissa ja

ammattikorkeakoulussa. Rita Halme ja Taru Spännäri ovat tavattavissa Etelä-Kymenlaakson ammattiopisto Ekamilla viikoittain ja Halme myös Kotkan lyseolla. Oppilaitospappi Tommi Vehmas käy sekä Ekamilla että Xamkillä, Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulussa.

Työntekijöillä ei ole kampuksilla omaa työhuonetta eikä mitään erityistä pävytystypistettä, vaan he menevät opiskelijoiden ja henkilökunnan luo.

– Tässä työssä pitää uskaltaa lähestyä vieraita ihmisiä, mennä luokse ja alkaa jutella. Ei se toimisi toisinpäin, tietää Halme. Hän on tehnyt oppilaitostyötä vuodesta 2016 lähtien.

Identiteettejä ja soppaa

Halme ja Spännäri päivystävät myös Eka-min opiskelija-asuntolalla kerran viikossa. Asuntola on tarkoitettu pääasiassa oppivelvollisuusikäisille nuorille, etusijassa ulkopaikkakuntalaisille. Siellä kohdataan nuoria, jotka opettelevat itsenäistä elämää vieraalla paikkakunnalla. Huoletkin voivat silloin olla hyvin arkisia.

– Olemme paikalla maanantaisin. Tarjotaan vähän välipalaa ja vaihdetaan viikonlopun kuulumisia. Siellä voidaan puhua myös pyykinpesusta ja juuri joku kysyi, että mitä helppoa ruokaa hän voisi laittaa, mikä ei olisi makaronilaatikkoa. Ehdotin soppaa, muistelee Spännäri.

Opiskelijan elämä pyörii tietysti paljon opintoihin liittyvissä asioissa, joten myös niistä keskustellaan – sekä asuntolalla että kampuksilla. Puhutaan esimerkiksi opintoihin tai työssäoppimisjaksoihin liittyvästä stressistä, kesätöistä ja tulevaisuuden haaveista ja suunnitelmista.

Arkisista, mutta nuorten elämässä suurista asioista.

– Myös yksinäisyydestä ja jaksamisesta. Jonkun verran on tullut identiteettiin liittyviä kysymyksiä, että kuka minä olen ja onko missään mitään järkeä. Ollaan nuoren ihmisen ihmisyyden ytimessä, kuvailee Tommi Vehmas.

Tuomitaanko minut?

Seurakunnan työntekijöiden kanssa puhutaan kouluilla toki hengellisistäkin asioista. Enimmäkseen työn luonne on kuitenkin toisenlainen. Opiskelijoilta tai henkilökunnalta ei kysellä, mihin he uskovat tai kuuluvatko kirkkoon. Uskosta ja uskonnosta puhuminen lähtee aina opiskelijan tai henkilökunnan jäsenen omasta halusta.

– Emme ole täällä pitämässä hartauksia tai jumalanpalveluksia, tiivistää Rita Halme.

– Kyllä Kristus voi olla läsnä, vaikkei sitä sanoiteta. Se lähimmäisyys on tässä tärkeintä, toteaa Taru Spännäri.

– Tämä on hyvin konkreettista, alhaalta päin rakentamista. Voidaan kulkea vierellä välitunnin, viikon tai vaikka vuoden. Annetaan tila puhua ajatuksia ääneen ja pohtia omaa tilannetta. Se on hirveän arvokasta ja olennainen osa tätä työtä, kuvailee Tommi Vehmas.

Oppilaitostyötä tekevät kokevat, että heidän roolinsa on myös madaltaa kynnystä seurakuntaan. Osoittaa, että seurakunnan työntekijät ovat tavallisia ihmisiä, jotka hyväksyvät sinut sellaisena kuin olet. Se voi vaatia kärsivällistä luottamuksen rakentamista.

– Vähän aikaa sitten minulta kysyttiin, tuomitseeko se teidän oppilaitospappi minut helvettiin, jos minulla on punaiset hiukset. Vastasin, että ei tietenkään. On hyvä keskustella siitä, että me olemme tavallisia ihmisiä eikä meitä kiinnosta, miltä näytät, mistä tulet tai kenen kanssa olet, sanoo Spännäri.

Hän muistuttaa, että kevyen heiton takana voi olla ihan todellinen huoli hyväksytyksi tulemisesta, ehkä jostain muustakin syystä kuin hiusten väristä johtuen.

Etulinjassa

Oppilaitokset ovat hyviä paikkoja nuorten aikuisten kohtaamiseen. Tätä ei ikäluokkaa ei välttämättä muualta tavoita.

– Piispa Seppo Häkkinen sanoi, että vaikka oppilaitostyö ei kosketa isoa määrää ihmisiä, se voi kuitenkin olla jonkun ainoa kosketus seurakuntaan, ja siksi se on merkittävää ja täytyy tehdä hyvin, siteeraa Spännäri.

Tommi Vehmas muistuttaa, että opiskelijat ovat pääsääntöisesti sitä ikäluokkaa, jolla tulevaisuus on vielä kaikin tavoin avoinna.

– Oppilaitokset ovat paikkoja, missä ensimmäisenä näkyvät yhteiskunnalliset muutokset ja missä tulevaisuutta tehdään.

Opiskelijat on irtautumassa kodeistaan ja aikuistumassa, ja he ovat tyyppisiä, jotka altistuvat innovaatioille ja ovat etulinjassa, kun tapahtuu muutoksia.

– Ei tämä nyt tulevaisuustyötä ole, mutta se on siinä rajalla. Tietyllä tavalla yhteiskunnan etulinjan kohtaamista.

Parasta mielestäni on kuulla sitä iloista puheensorinaa, joka kertoo, että ihmiset viihtyvät. Ja tämä iloinen tunnelma ei lopu ruokailun jälkeen, vaan jatkuu vielä, kun laitetaan ulkovaatteet päälle.

– Janne Marin

Makaronilaatikkoa ja lihapullia toivotaan usein, Suvi Kervinen ja Janne Marin kertovat. Meijän keittiössä on tarjolla myös vegaaniruokaa.

Tervetuloa yhteiseen pöytään!

Yhdessä syöminen parantaa hyvinvointia. Ruokakin maistuu seurassa paremmalta.

Teksti ja kuva Ulla-Maija Sievinen

Kotka-Kymin ja Pyhtään seurakunnat järjestävät kaikille avoimia ruokailutilaisuuksia. Kotkassa on mm. Meijän keittiö ja arkiruokailut, ja Pyhtäällä tarjoillaan Keskiviikon keitoksia.

Kun yksin syöminen tuntuu ikävältä, tai vaikkapa lapsiperhe haluaisi asettua valmiiseen pöytään syömään, kannattaa suunnata seurakuntien yhteisiin ruokapöytiin.

Ne ovat edullisia, ruoka on hyvää ja ennen kaikkea on mukavaa syödä yhdessä ja tutustua uusiin ihmisiin. Lämmin ruoka, salaattit, leivät, juomat ja jälkiruoka ovat tunnetusti maistuvia. Eikä kenenkään tarvitse tiskata.

Uusien tuttujen pöytä

Kyse on isoistakin asioista.

– Yhteisöllisyys, yhdessä olo ja yhdessä tekeminen, syöminenkin, vähentävät tutkitusti sydän- ja verisuonitauteja. Ihminen tulee silloin nähdyksi ja kuulluksi. Työssäni olen nähnyt, että ruokaillessa keskustelukin sujuu helpommin, kertoo Kotka-Kymin seurakunnan diakonian viranhaltija **Suvi Kervinen**.

Niinpä: vieraidenkin ihmisten kanssa on helppo saada jutunjuurta ruuasta. Vaikkapa lihapullista jokaisella on mielipiteensä ja monilla lapsuudenmuistonsa. Siitä on hyvä alkaa toiseen tutustumiseen!

Meijän keittiön joillakin pöydillä on myös kutsuva kyltti: ”Uusien tuttujen

pöytä. Kun istun tässä, niin viereeni saa mielellään tulla.” Tämä antaa mielenkiintoisen mahdollisuuden uusille kohtaamisille.

Meijän keittiössä käy yleensä 100-120 ruokailijaa.

Kullanarvoiset vapaaehtoiset

– Ruokakin maistuu silloin paremmalta, kun syödään yhdessä, tiivistää Pyhtään seurakunnan diakoni **Anne Koskinen**.

Keskiviikon keitoksiin valmistetaan ateria noin 30 ruokailijalle. Tarjolla on lämmin ruoka lisukkeineen sekä jälkiruoka. Niistä on tullut ruokailijoilta paljon kehuja.

Kuten Kotkassakin, Pyhtäällä ruokailuissa on mukana seurakunnan viranhaltija.

– On ihanaa syödä yhdessä ja vaihtaa kuulumisia, se on aina lämminhenkinen hetki, Anne sanoo.

– Iloitsen ihmisten tapaamisista. Tämä on konkreettista työtä, joka on löytänyt paikkansa. Kun juttelen ihmisten kanssa, esiin tulee paljon asioita, jotka usein ovat erilaisia kuin vastaanottoillani, Suvi miettii.

Anne kertoo, että pöydissä on ollut puheena myös ihmisten yleinen huoli, ruoan hinnan nousu.

– On mietitty, miten pitkään hintojen kallistuminen jatkuu.

Mutta ne vapaaehtoiset! Niin Kotkassa kuin Pyhtäälläkään ilman vapaaehtoisia tekijöitä näitä ruokailuja ei pystyttäisi järjestämään. Ruoat tuodaan paikalle valmiina, mutta vapaaehtoiset valmistelvat ruokailut, ovat tarjoilemassa ja siivoavat paikat.

– Kiitos **Taimi, Pirkko, Sirpa, Marita, Raija ja Pirjo**, Anne kiittää.

Ja Suvi jatkaa: – Kiitos **Janne, Eeva, Pirkko, Riitta ja Arja**.

Kiitokset tulevat selvästi sydäimestä.

– Näitä ruokailuja ei olisi ilman heitä. He antavat omaa vapaa-aikaansa pyyteettömästi. Sanat eivät riitä kertomaan, miten kiitollisia me olemme heille, Suvi huokaisee.

Anne kertoo, että häntä ilahduttaa sekin, että vapaaehtoisilla on selvästi hyvä yhteishenki ja tekeminen on heille mieluisaa.

– Kuulen, miten keittiöstä kuuluu rupertelua, naurua ja joskus lauluakin.

Monille viikon kohokohta

Kotkalainen **Janne Marin** on Meijän keittiön vapaaehtoisena todellinen konkari. Hän on ollut mukana alusta saakka, vuodesta 2017 lähtien.

– Juttelen aina ihmisten kanssa, toivottan tervetulleeksi ja vaihdan muutamia sanoja yleensä kaikkien kanssa, Janne

sanoo. Hänellä onkin ruokailuissa aina paljon tuttuja.

– Ja yhteistyö muiden vapaaehtoisten kanssa on kivaa.

– Monelle Meijän keittiö on viikon yksi kohokohta. Siellä on syntynyt pieniä yhteisöjä, jotka tykkäävät syödä yhdessä. Parasta mielestäni on kuulla sitä iloista puheensorinaa, joka kertoo, että ihmiset viihtyvät. Ja tämä iloinen tunnelma ei lopu ruokailun jälkeen, vaan jatkuu vielä, kun laitetaan ulkovaatteet päälle, Janne kertoo.

SEURAKUNTIEN YHTEISÖLLISET RUOKAILUT

- Meijän keittiö 6.9. alkaen keskiviikkoisin klo 17–18 Langinkosken kirkon Toivonsalissa. Hinta 5 euroa, alle 18-vuotiaat aikuisen seurassa ilmaiseksi.
- Arkiruokailu Kotkan seurakuntakeskuksella 22.9. alkaen perjantaisin klo 12–13 ja Karhulan seurakuntakeskuksella 21.9. alkaen torstaisin klo 12–13. Arkiruokailujen hinnat vähävaraisille ja työttömille 1,50 euroa, muille 5 euroa.
- Keskiviikon keitokset 6.9. alkaen joka kuukauden ensimmäisenä keskiviikkona Siltakylän seurakuntatalolla klo 16–17. Hinta 5 euroa, alle 10-vuotiaat ilmaiseksi.

Miesten saunailtoja järjestävä Hira Khadgi kertoo, että se, mitä Höyterin saunassa sanotaan, se myös jää saunaan.

Saunassa raotetaan sanallisia arkkuja

Kotka-Kymin seurakunnan Höyterin kurssikeskuksen saunassa vapaudutaan hetkeksi arkielämän kiireistä ja paineista ja jaetaan kokemuksia.

Teksti: Ville Vanhala, Heidi Nevalainen, kuva: Heidi Nevalainen

Vanhan sanonnan mukaan saunassa puhdistuu ruumiin lisäksi myös sielu.

Kotka-Kymin seurakunnan miesten sauna- ja huili-iltoja Höyterin kurssikeskuksessa isännöivän lähetys- ja aikuis-työnohjaajan **Hira Khadgin** mukaan saunassa ainakin pystytään rentoutumaan ja irrottautumaan hetkeksi hektisen arkielämän kiireistä ja paineista.

– Kun saunomisen jälkeen istutaan vilvoittelemaan ja syömään, niin ihmisten hymyileviltä kasvoilta näkee heidän vapautumisensa, Khadgi kertoo.

Hän korostaa, että toisinaan hieman varauksellisille miehille on tärkeää, kun asioista pystytään puhumaan luottamuksellisesti.

– Se mitä saunassa sanotaan, se myös jää saunaan.

Liian täysiä päiviä

Hira Khadgi on ollut järjestämässä saunailtoja vajaan kahden vuoden ajan. Sinä aikana saunailtoihin on saapunut enimmillään jopa 30 miestä. Ruuhkavuosiaan elävien, työikäisten miesten Huili-iltojen nimellä kulkeviin tapaamisiin on osallistunut vajaat kymmenkunta miestä.

Nepalissa syntynyt, 50-vuotias Hira Khadgi on pannut merkille, että Suomessa kiire ja jatkuva tekemisen ja suorittamisen tarve täyttävät yhä useamman miehen elämän.

– Kun vaativan työn lisäksi harrastukset, perhe-elämä ja lasten harrastukset vievät kaiken ajan, niin ihminen on vaarassa hukata itsensä arjen kaaokseen, Khadgi sanoo.

Saunassa ja saunan jälkeen voidaan käydä hyvinkin syvällisiä keskusteluja elämisestä ja miehenä olemisesta.

– **Hira Khadgi**

Hän kertoo tavanneensa Kotka-Kymin seurakunnan miesten saunailloissa 60-vuotiaita miehiä, jotka ovat jääneet ihmettelemään, mitä he oikein ovat elämällään tehneet.

– Kun ihmiset sitten tutustuvat toisiinsa, he alkavat tai ainakin yrittävät puhua. Saunassa ja saunan jälkeen voidaan käydä hyvinkin syvällisiä keskusteluja elämisestä ja miehenä olemisesta.

Vertaistukea ja kaveruutta

Hira Khadgi otaksuu, että suomalaisten miesten vaikeudet osoittaa tunteitaan johtuu meidän kulttuuristamme, missä miehisuus mielletään pääsääntöisesti myös voimakkuudeksi.

– Itkevää miestä pidetään heikkona. Jos ei ole tarpeeksi rohkea tunteeseen ja tuomaan ilmi suruaan, niin suru jää painolastiksi ihmisen kannettavaksi.

Khadgin mukaan yhteisesti jaetut kokemukset esimerkiksi yksinäisyyttä ja masennusta käsiteltäessä ovat toimineet myös vertaistukena ja samalla Höyterin saunassa on syntynyt kaveri- ja ystävyys-suhteita.

– Joukossa on myös niitä, jotka eivät välttämättä puhu asioistaan, mutta jo pelkkä kuunteleminen ja yhdessä oleminen voi olla jo hyvin terapeutista.

Löylyttelyä Nepalissa

Kaksi vuotta sitten Suomeen tulleelle Hira Khadgille sauna ei ollut uusi kokemus, sillä hänellä oli Kodissaan Nepalín pääkaupungissa Katmandussa oma saunansa.

Khadgi kuvailee Nepalín saunaansa ”amerikkalaiseksi saunaksi”, missä lämpötila on jonkin alempi kuin suomalaisessa saunassa.

– Höyterissä kuitenkin riittää löylyä kaikille sauna- ja huili-iltoihin osallistujille.

Khadgi kannustaa miehiä tulemaan Höyteriin vapaasti ja jännittämättä.

– Jos yksin tuntuu hankalalta lähteä, niin aina voi ottaa kaverin mukaansa.

Naisia ennätysmäärä

Myös naiset kokoontuvat omiin saunailtoihinsa Höyteriin. Ohjelmassa on perinteisesti rentoa yhdessäoloa, pieni hartaus ja iltapalaa. Syyskauden ensimmäinen saunailta vietettiin jo elokuun loppupuolella, ja se keräsi ennätysmäärän osallistujia.

– Jopa 30! Osallistujamäärä on ollut kasvamaan päin ja olemme jo siirtyneet isompiin tiloihinkin, kiittelee saunailtoja järjestävä kappalainen **Tuomi Larvi**.

Larvikin tietää, että yhdessä saunominen innostaa jutustelemaan kaikenlaista.

– Kyllä sauna lämmittää myös kielenkantoja. On näillä yhteisöllinen merkitys, aika vahvakin sellainen.

SAUNAILLAT HÖYTERISSÄ

- Miesten syyskauden saunaillat torstaisin 7.9., 5.10., 2.11. ja 7.12. Saunominen alkaa klo 16.30.
- Ruuhkavuosia elävien työikäisten miesten huili-illat tiistaisin 12.9., 10.10., 7.11. ja 5.12. klo 17.30–21.00
- Naisten syyskauden saunaillat torstaisin 29.9., 20.10. ja 24.11. Naisten saunailtaan on yhteiskuljetus, jonka hinta on 5 €, ja ennakkoilmoittautuminen osoitteessa www.kotka-kyminseurakunta.fi/saunaillat
- Lisätiedot saunailloista: www.kotka-kyminseurakunta.fi/saunaillat

Kirsi Tuominen rohkaisee tulemaan tutustumaan nykyaikaiseen pyhäkouluun. Se voi antaa lapselle paljon.

Raamattu tutuksi soittaen ja laulaen

Pyhäkoulu on nykyään toiminnallinen paikka, jossa lapsi oppii leikkien ja ihmetellen. Syksyllä Kotkassa alkaa taidepyhäkoulu ja myöhemmin myös digitaalinen pyhäkoulu.

Teksti ja kuva Usva Sinisammal

Kirsi Tuominen tuntee pyhäkoulut. Kotka-Kymin seurakunnassa ne ovat hänen vastuullaan. Kuudentoista vuoden kokemus työstä on antanut hänelle vahvan näkemyksen siitä, millaiset asiat alueen lapsia pyhäkoulussa kiinnostavat.

– Lapset pitävät itse tekemisestä ja tekemisen kautta oivaltamisesta, varhaiskasvatuksen ohjaaja Kirsi Tuominen toteaa.

Hän käyttää pyhäkouluissa taidelähtöistä ohjaustapaa, joka ottaa lapsen yksilöllisyyden huomioon. Visuaalisuus on vahvasti esillä. Materiaalia on käytössä runsaasti. Lapsi oppii turvallisilla tavoilla luovan toiminnan kautta.

– Itse soittaessaan ja maalatessaan lapset innostuvat herkästi Lasten Raamatun kertomuksista.

Taidetta ja digiä

Pyhäkoulua on pidetty Langinkosken kirkossa sunnuntaisin jumalanpalvelusten yhteydessä saarnan aikana. Tänä syksynä Kotka-Kymin seurakunnassa alkaa kokonaan uusi pyhäkouluuoto: taidepyhäkoulu.

– Syksyllä siirrytään joka toinen torstai Pappilassa järjestettävään pyhäkoulu-toimintaan, joka mahdollisesti korvaa sunnuntaipyhäkoulun. Taidepyhäkoulu kestää korkeintaan puolitoista tuntia kerrallaan. Siellä maalataan, musisoidaan, leikitään ja tehdään taidetta Raamatun kertomuksista käsin. Kertomukset saadaan eläväksi itse tekemällä, Tuominen kertoo.

Digitaalinen pyhäkoulu puolestaan on alkamassa vuoden 2024 alussa. Halukkaat voivat tilata itselleen digikirjeen kerran kuukaudessa. Se sisältää mm. videolinkin ajankohtaiseen raamatunkertomukseen.

Rohkeasti tutustumaan

Pyhäkoulunkin pitää uudistua ja pysyä mukana ajassa. Perheiden tuominen kristillisen sanoman äärelle on kasvava haaste. Lasten tavoittaminen erilaisen kerhotoiminnan sekä pyhäkoulun kautta on tärkeää tuleviakin sukupolvia ajatellen.

– Vauva- ja perhekerhoissa on enemmän osanottajia, mutta pyhäkoulutoimintaan heitä kaivattaisiin enemmän. Myös vapaaehtoiset voivat osallistua ohjaamiseen, ja lapsikin voi halutessaan toimia apuohjaajana, Tuominen kertoo.

Mutta miksi pyhäkoulun suosio ja tunnettuus on laskenut? Kirsi Tuominen käy läpi ajatuksiaan: Kastettujen määrä on koko ajan vähenemässä. Erilaiset yhteiskunnalliset muutokset, kuten lakimuutokset, heijastuvat myös pyhäkoulutoimintaan.

– Kristillisiin pyhäpäiviin liittyen enää vain pääsiäisvaellus ja joulukirkko ovat varmasti tuttuja lapsille, vaikka paljon muutakin olisi, Tuominen toteaa. Haasteena on lisätä kävijämäärää, jotta pyhäkoulu toimintamuotona voi säilyä. Vanhanaikaisten rippikoulumielikuvien ei kannata antaa vaikuttaa tutustumis- tai osallistumishalukkuuteen. Toimin-

taan kannattaa suhtautua uteliaasti, sillä se voi antaa lapselle paljon.

– Tule rohkeasti katsomaan ja kokeilemaan, millaista toiminta on, Kirsi Tuominen kutsuu.

1700-luvulta nykypäivään

Pyhäkoulun juuret ulottuvat 1700-luvun Eurooppaan. Lasten heikot työolot raskaassa tehdastyössä aiheuttivat tarpeen kristillisen kasvatuksen turvaamiseksi.

Nykyään pyhäkoulu on hyvin toiminnallinen ja pyrkii leikin sekä ihmettelyn kautta ohjaamaan lapsia elämän suurten kysymysten pohdinnassa ja käsittelyssä, kristillisten arvojen mukaisesti. Lapsi otetaan vastaan yksilöllisesti ja hän innostuu hyvien mallien mukaan toimimisesta.

Vapaaehtoiset osallistuvat pyhäkoulun tekemiseen ja lasten sekä varhaisnuorten kasvatukseen tarjoamalla maaperän yhteiselle toiminnalle ja vuorovaikutukselle. Elämän turvalliset toimintatavat ja yhteisten sääntöjen noudattaminen tulevat tutuiksi leikkien lomassa. Erilaisia teemoja pyhäkouluille on paljon.

Kirjoittaja työskenteli Kotka-Kymin seurakunnassa viestinnän harjoittelijana

PYHÄKOULUT

- Pyhäkoulu on lasten kerho, jossa mm. leikkimällä ja askartelemalla tutustutaan Raamatun kertomuksiin.
- Sunnuntaipyhäkoulu järjestetään Langinkosken kirkolla su 1.10., 15.10., 19.11. ja 3.12. Lapset voivat tulla pyhäkouluohjaajan kanssa päiväkerhuhuoneeseen pyhäkouluun jumalanpalveluksen saarnan aikana.
- Taidepyhäkoulu alkaa to 12.10. klo 17 Pappilassa, Karhulantie 36 B. Taidepyhäkoulu järjestetään joka toinen viikko, parittomin viikoin.

Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän koskisi heihin. Opetuslapset moittivat tuojia, mutta sen huomattessaan Jeesus narkästyi ja sanoi heille: "Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. Totisesti: joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niin kuin lapsi, hän ei sinne pääse." Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä.

Mark.10:13-16

Mikkelinpäivä - lasten ja enkelien pyhä

Mikkelinpäivä on luterilaisen kirkon ainoa enkelijuhla ja kirkkovuoden syyskaudelle sijoittuva suuri juhlapäivä. Sitä on vietetty enkelien ja lasten yhteisenä juhlapyhänä, koska Jeesus antoi lapsille erityisen arvon. Seurakuntien lapsityössä se on yksi kirkkovuoden tärkeimmistä päivistä. Mikkelinpäivää vietetään tänä vuonna sunnuntaina 1. lokakuuta.

Päivä on saanut nimensä arkkienkeli Mikaelista, joka mainitaan Raamatussa viidesti. Hänelle on omistettu Suomessa kymmenen keskiaikaista kirkkoa. Enkeli Mikaelia on pidetty myös taivaallisten sotajoukkojen johtajana. Raamatun enkeleillä on monenlaisia tehtäviä. Usein heidät kuvataan Jumalan sanansaattajina.

Arkkienkeli Mikaelin päivää alettiin viettää Italiassa jo 400-luvulla. Hänelle omistettu päivä oli 29.9. Mikkelinpäivä on suomalaisessa nimipäiväkalenterissa Mikaelin, Mikon, Miikan, Mikan, Miskan, Mikon ja Mikaelan nimipäivä. Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa mikkelinpäivää vietetään em. päivää seuraavana sunnuntaina.

Ennen vanhaan

Mikkelinpäivä merkitsi ennen myös sadonkorjuun loppua, lehmät siirrettiin laitumelta navettaan ja paimenet pääsivät jälleen käymään kirkossa. Naiset siirtyivät sisäpuuhiin.

Mikkelinä pidettiin paljon markkinoita. Mikkelinä vietettiin aattopäivänä lauantaina, jolloin juopottelu ja huvittelu olivat pääasia. Sunnuntaina käytiin sitten kirkossa katumassa.

Mikkelinpäivän perhekirkkoa vietetään sunnuntaina 1.10. klo 13 Kymin kirkossa. Sunnuntaina 1.10. klo 18 Pyhtään kirkossa vietetään Mikkelinpäivän meditatiivista rukouslaulumessua. Mukana lauluyhtye Vox Silentii.

Sana Sinulle

Uusi testamentti on rakkauskirja. Jeesus itse oli rakkauden opettaja, hän oli Rakkaus. Jeesus opetti sanoillaan, teoillaan ja koko olemuksellaan sitä, mitä on rakkaus. Hän välitti Jumalan rakkautta, joka on puhdasta, ehdotonta, anteeksi antavaa ja tuomitsematonta - täydellistä.

Elämä opettaa rakkautta monella eri tavalla. Elämä ottaa ja antaa. Se laittaa sydämen laulamaan ja myös kärsimään. Saatamme säännöstellä rakkautta, koska pelkäämme sen menettämistä. Rakkaus on valtavan iso voima – se on oikeastaan ihan kaikki: me haavoitumme rakkaudettomuudesta ja voimme hyvin, kun rakkaus on läsnä ja paikalla. Enkä tällä tarkoita parisuherakkautta vaan sitä elämänvoimaa, joka elävöittää ja läpivalaisee kaiken.

”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” on tärkeä lause. Usein lähimmäisen rakastaminen on jotenkin ymmärrettävää – se on kauniita sanoja, tekoja, kaikkea hyvää mitä voimme toisille ihmisille antaa. Itsensä rakastaminen onkin sitten vaikeampi laji. Saatetaan sanoa niinkin, ettei kristityn sovi rakastaa itseään. Kuitenkin on niin, että ihminen, joka ei välitä itsestään, ei hyväksy itseään eikä tunne itseään kohtaan myötätuntoa, ei pidä itseään ja omia tarpeitaan tärkeinä, voi usein aika huonosti ja tuntee jossain syvällä itsessään syvää häpeää. Rakkaus on häpeän vastalääke.

Voisiko elämän tarkoitus olla sitä, että raivaamme itsessämme olevia rakkauden esteitä ja kasvatamme sydäntämme niin paljon, että se pystyy rakastamaan esteettä ja ehdoitta sekä itseä että toisia?

Miia Moisio

Kirjoittaja on terapeutti ja pappi, joka pohtii inhimillisiä teemoja maan ja taivaan väliltä

Kotiseutumme: reilusti, rohkeasti ja rakkaudella

Valtakunnalliset kotiseutupäivät järjestetään Kotkassa 8.–10.9.2023. Kotiseutupäivien teemana on Kotkan kaupunkistrategian arvoista kumpuava ”Kotiseutumme: reilusti, rohkeasti ja rakkaudella”

Kotkan kulttuurijohtaja **Tomi Purovaara** kertoo, että tema tulee tapahtuman aikana näkymään monin tavoin. ”Reiluus nousee jo tavasta tehdä kaikille avointa tapahtumaa, kehittämällä edelleen meille tärkeitä ympäristö- ja ekologisuusteemoja. Kotiseuturakkaus on Kotkassa erityisen vahvaa, eikä rohkeutta uusiin avauksiin täältä puutu; uusimpana osoituksena juuri sopivasti tapahtumaan valmistuva Kotkan uusi Satama Areena”, Purovaara kertoo.

Edellisen kerran Kymenlaaksossa on järjestetty Valtakunnalliset kotiseutupäivät vuonna 1984. ”Taukoa tulee siis lähes 40 vuotta, joten on korkea aika saada tämä hieno tapahtuma seudullemme”, huomauttaa Kotkan kotiseutupäivien pääsihteeri **Nina Rauhala**.

Kotkan Kotiseutupäivien tapahtumat levittyvät kaupungille, mutta pääosa viikonloppun tapahtumista keskittyy kesällä Kantasatamaan valmistuvaan kaupungin uuteen tapahtumakeskukseen Satama Areenaan ja Merikeskus Vellamoon.

Kotiseututoiminnan päätapahtuma

Jokakesäiset Valtakunnalliset kotiseutupäivät on kotiseututoiminnan vuoden päätapahtuma. Päivien aikana kotiseutuasioiden parissa työskentelevät ammattilaiset ja vapaaehtoiset keskustelevat, verkostoituvat ja juhliivat kotiseututyön saavutuksia. Kotiseutupäiville kokoontuvat kotiseututyötä esimerkiksi kunnissa, kotiseutuyhdistyksissä, maakuntaliitoissa ja muissa järjestöissä tekevät henkilöt.

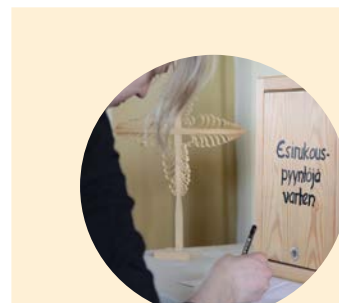
Suomen Kotiseutuliitto on kotiseututyön keskusjärjestö ja yksi maan suurimmista kansalaisjärjestöistä. Kotiseutuliitto vaalii kulttuurin monimuotoisuutta ja kulttuuriperintöä, nostaa esille paikalliskulttuureita, tukee kotiseututyötä sekä vaikuttaa yhteiskunta- ja aluesuunnitteluun. Liiton jäsenistöön kuuluu yli 700 kotiseutu-, kaupunginosa- ja muuta yhdistystä, 102 kuntaa ja maakuntien liitot. Kotiseutuliiton jäsenkentässä toimii noin 150 000 aktiivista kansalaista.

Kotiseutumessu ja opastettu hautausmaa kävelykierros

Sunnuntaina 10.9.2023 Kymin kirkonmäellä järjestetään kirkon esittelyä, hautausmaakävelykierros sekä Kotiseutumessu. Päivän ohjelma alkaa klo 11–12.30 järjestettävällä Kymin kirkon esittelyllä ja hautausmaakävelykierroksella Kymin vanhalla hautausmaalla. Tule kuulemaan ja muistelemaan kymiläisten lyhytikäisiä kirkkoja ja vanhalla hautausmaalla lepäävää kansainvälistä väkeä, jotka tekivät Kotkasta Kotkan. Oppaana toimii **Tuula Karhu**.

Kirkon esittelyn ja hautausmaakävelykierroksen jälkeen Kymin kirkossa järjestetään klo 13 alkaen Kotiseutumessu. Messun toimittavat **Hannu Marttila** ja **Maarit Alhosaari**, kanttorina **Jarmo Kaijansinkko**. Messun jälkeen kirkkokahvit Helilän srk-talolla.

Pyhtään kirkossa järjestetään myös su 10.9. klo 10 Kotiseutumessu. Messu on syyskauden aloitusmessu, jossa lauletaan kansanmusiikkityylisiä lauluja. Messun jälkeen kirkkokahvit kirkkosalissa tai hyvän sään salliessa kirkkotarhassa.

”Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille.”

Matt. 7:12

Ehtoollissanoissakin sanotaan: yhdistä meidät Häneen ja toisiimme. Meidän pitää vaalia tätä ykseyttä, ja samalla oppia elämään sovituksessa erilaisuudessa.

- Mari Parkkinen

Piispa Mari Parkkinen toivoo, että hän ehtisi syksyllä tehdä seurakuntavierailuja eri puolille hiippakuntaa.

Uusi piispa toivoo aitoa dialogia

Mikkelin hiippakunnan uusi piispa Mari Parkkinen korostaa, että kirkon traditio on ja pysyy. Evankeliumia julistetaan edelleen.

Teksti Heidi Kvist, kuva Kari Rossi

Kolme päivää sen jälkeen, kun **Mari Parkkinen** valittiin Mikkelin hiippakunnan piispaksi, hänen työpöydälleen Imatran seurakunnassa ilmestyi irtokarkkipussi. Yksi papeista oli ajatellut, että sokeri tulee nyt tarpeeseen. Ele kertoo paljon: Mari Parkkinen on ollut Imatralla ja Imatran seurakunnassa rakastettu ja arvostettu kirkkoherra, joka kohtaa ihmiset rinnalla kulkien. Parkkista uskalletaan lähestyä.

Piispalla on takanaan intensiiviset kaksi vuotta, joihin sisältyvät muun muassa työn aloitus kirkkoherrana, korona-aika, oma tohtorinväitöstilaisuus, puoli vuotta kestänyt piispanvaalikampanja, ja lopulta valinta Mikkelin hiippakunnan uudeksi piispaksi.

- Kirkkoherran työ on ollut todella antoisaa. Olen tykännyt siitä, että työtä on ollut paljon. Parin vuoden aikana työpöydällä on ollut paljon nopealla aikataululla sisäistettäviä asioita ja samalla katse on suuntautunut tulevaisuuteen seurakunnan ja työyhteisön lisäksi kokonaiskirkollisella tasolla.

Avioliittokysymys polttaa edelleen
Samaa sukupuolta olevien kirkollinen vihkiminen on kirkon sisällä mielipiteet kahtia jakava kysymys. Se oli myös piispanvaalissa yksi polttavimmista aiheista.

- Avioliittokysymyksen tulenarkuus oli selvää jo ennen piispanvaalia, mutta sen painoarvo koko kirkkoon liittyvässä keskustelussa oli itsellenikin yllätys. Tilanne on välillä niin kärjistynyt, että se lamaannuttaa kokonaiskuvan kirkosta. Sukupuoli- ja seksuaalisuuskysymykset

ovat vahvoja, ne ovat ihmisen identiteetin ytimessä. Avioliittokysymys tuntuu kuitenkin olevan monille ainoa kirkkoon liittyvä kysymys ajassamme.

- Kirkkoon tullaan sielu edellä - ei sukupuoli tai seksuaalisuus edellä. Arvostan avioliittoa myös silloin, kun sen solmivat ihmiset, jotka ovat samaa sukupuolta. Tasa-arvoinen kohtelu ulottuu mielestäni tämänkin asian ytimeen. Yksittäinen piispa ei kuitenkaan ole asiaan liittyen ratkaisevassa roolissa, päätökset tekee kirkolliskokous.

Kirkon traditio pysyy

Kun ihminen valitaan piispaksi, häntä kuunnellaan heti herkemällä korvalla.

- On mietittävä entistäkin tarkemmin, miten asettelee sanansa. Piispasta ollaan kiinnostuneita, myös mahdollisista tulevista linjauksistani. Olen korostanut, että kirkon traditio on ja pysyy. Evankeliumia julistetaan edelleen. Meillä on Raamattu, traditio ja tunnustuskirjat. Piispa on vain yksi osa kokonaisuutta.

Parkkista on valinnan jälkeen tultu iloiten tervehtimään ja onnittelemaan kadullakin.

- Kenties ajatellaan, että työskentelytavassani on jotain sellaista, joka voisi palvella kirkkoa tässä ajassa: tärkeintä on yhdessä rakentaminen ja katseen suuntaaminen tulevaisuuteen.

Ykseys rakentuu Kristuksesta

Parkkisen mielestä tässäkin hetkessä tärkeintä on muistaa se, mikä meitä yhdistää: Kristuksen ristintyö.

- Kirkon ykseys rakentuu Kristuksen kautta; kristittyjä yhdistää aina Kristus. Aivan niin kuin tänäänkin, alkuseurakunnassakin on oltu erimielisiä. Ehtoollissanoissakin sanotaan: yhdistä meidät Häneen ja toisiimme. Meidän pitää vaalia tätä ykseyttä, ja samalla oppia elämään sovitetussa erilaisuudessa.

Kohtaaminen ja aidon dialogin tavoittaminen ovat Parkkisen mielestä kirkolle tärkeää aluetta juuri nyt.

- Jeesus kulki ihmisten parissa. Hän otti osaa ihmisten elämään, rukoili, kuunteli ihmisten murheita, paransi. Kirkon, joka on ollut tiukasti kiinni lain ja opin lukemisessa, on nyt aika kuunnella. Jeesus kehotti olemaan taakoittamatta ihmisiä ja kulkemaan heidän rinnallaan. Toivon, että piispana osaisin johdattaa kirkkoa tähän suuntaan - aitoon dialogiin. Jos kuuntelemme vain opillista puolta, Jeesuksen läsnäolo maailmassa jää kohtaamaan kokonaan.

Syksyn kalenteri täyttyy

Piispan kalenteri täyttyy jo kovaa vauhtia. Syksyllä on edessä mm. seurakuntavierailuja, piispainkokous, ordinaatiokoulutusta, pappisvihkimys ja kirkolliskokous marraskuussa.

Kesäloma tarjosi mahdollisuuden hetken hengähdykseen. Parkkinen rakastaa kirjoja ja ehti lomallaan lukea myös omaksi ilokseen.

- Luen mielelläni historiallisia elämäkertoja. Dekkarit jätän lukematta, niistä menee yöunet. Lapsenlapsen kanssa teimme kesäretkiä ja pakkasimme mukaan klassikkoevää: pillimehua, kurk-

kuvoileipiä ja jotain herkkua. Yksi kesän pienistä iloista oli sienimetsästä löytyneet kantarellit. Kesälomalla löytyi myös asunto Mikkelistä.

Muuttokuorma lähtee Imatralla käytössä ollut vanha puinen työtuoli, jonka Parkkinen on itse entisöinyt.

- Tuoli oli ensimmäinen entisöintityöni noin 30 vuotta sitten. Se on kulkenut mukana siitä lähtien. Tein tällä tuolilla istuen myös väitöskirjani ja olen tottunut selkänöjan jyrkkään kulmaan. Tällä tuolilla istuen pysyy suoraselkäisenä, Parkkinen hymyilee.

Mikkelin hiippakunnan uusi piispa koee kirkon palvelijan roolin vahvasti omakseen.

- Kirkko tuntuu kodilta, kaikessa rosoisuudessaankin. On ilo olla yhdessä tätä hiippakuntaa rakentamassa. Toivotan hyvän Jumalan siunausta koko hiippakuntaan. Toivottavasti tapamme toreilla ja kirkoissa.

PIISPA MARI PARKKINEN

- Vihittiin Mikkelin hiippakunnan piispaksi 3.9.2023.
- Teologian tohtori
- Työskennellyt mm. kirkkoherrana Imatran seurakunnassa, seurakuntapastorina ja radiotoimittajana

Seppo Häkkinen on identiteetiltään seurakuntapappi ja ihmisten kohtaaja. Pyhä hetki voi kohdata esimerkiksi poikien syysseikkailuleirillä, kun koko porukka kasaantuu nuotiolle kuulemaan iltahartaustarinaa.

Piispan sauva vaihtui

Piispa Seppo Häkkinen on yrittänyt muistaa, että piispa on hengellinen, ei hallinnollinen johtaja.

Teksti Krista Eskelinen, kuva Kari Rossi

Hyvästejä, tapaamisia, viimeisiä vierailuja. Eläköityneen piispa **Seppo Häkkisen** kalenteri on huohottanut viimeiseen työpäivään asti. Nyt on kuitenkin aika levätä.

Ennen uutta elämänvaihetta Häkkinen ehti paljon. Viimeisimpänä 14 vuotta piispan virassa, sitä ennen seitsemän Kirkkohallituksen toiminnallisen osaston johtajana. Seurakuntapapin työstä Häkkinellä on 20 vuoden kokemus. Mikä tässä ajassa on muuttunut?

Kirkon asema yhteiskunnassa on ainakin kääntynyt virallisesta auktoriteetista kansalaisyhteiskunnan toimijaksi. Ihmiset odottavat kirkolta arvostavaa kohtaamista, eivät tiukkoja totuuksia.

– Ihminen ei tarvitse virastoa vaan kodin. Meidän tulisi kohdata ihmisiä paljon aidommin tai paremmin kuin nyt – ei niin, että yritämme kutsua heitä jonnekin kohtaamaan instituutiota, Häkkinen aloittaa.

– Jumala on läsnä ihmisten kohtaamisissa. Siksikin teema on tärkeä.

Häkkisen mielestä taidokas vuorovaikutus tulisi huomioida paremmin kirkon työntekijöiden jatko- ja täydennyskoulutuksessa. Mallia voisi ottaa myös järjestökentältä tai yrityselämästä. Häkkinen muistuttaa kuitenkin, että kirkolla on edelleen erittäin hyvä mahdollisuus toimia suomalaisessa yhteiskunnassa.

– Meillä on paikka toimia, jos me sen vain otamme.

Rakennemuutokset osa seurakuntaelämää

Mikkelin hiippakunta koostuu neljästä maakunnasta, joiden väki vanhenee vauhdilla. Etelä-Savo on Suomen ikään-tynein maakunta ja Kymenlaakso seuraa perässä heti Kainuun jälkeen. Hiippakunnan ikärakenne vaikuttaa seurakunnan jäsenmääriin, kiristää taloutta ja muokkaa seurakuntien tulevaisuutta.

– Vanhusten yksinäisyys ja muu diakoninen tarve lisääntyy. Harvaan asutulla alueella kysymykseksi nousee myös, kuinka seurakunta on ihmisten arjessa läsnä.

Hiippakunnassa todellisuutta ovat myös seurakuntaliitokset.

– Kun aloitin Mikkelin hiippakunnan papistossa, oli seurakuntia lähes 70. Nyt niitä on 36.

Vaikeita kysymyksiä

Piispa on parhaimmillaan vahva mielipidevaikuttaja. Rajatonta toimeenpanovaltaa hänelle ei kuitenkaan ole suotu, sillä kirkon suuret ja vaikeat kysymykset käsitellään kirkolliskokouksessa. Vaikka kiivaat keskustelut leimaavat mielikuvia kirkosta ja polarisoivat asetelmia myös kirkon sisällä, pyytää piispa hallintoelimille työrauhaa.

– Jos kirkon ylin päättävä elin jotain määrää, sen mukaan mennään. Emme voi anarkistisesti päättää, mikä päätös itselle sopii ja mikä ei. Näin olen hiippakuntaani ohjeistanut.

Kun suuret muutokset ottavat aikaa, pienilläkin voi vaikuttaa. Piispainkokous on esimerkiksi aloittanut työn kirkkokäsikirjan uudistamiseksi.

– Kasteet, konfirmaatiot, avioliittoon vihkiminen ja hautaaminen ovat juuri niitä kohtia, joissa ihmisiä kohdataan. Kahdesa vuosikymmenessä kieli on muuttunut paljon, joten tuntui tarpeelliselta tarkastella, onko kirkollisissa toimituksissa katvealueita.

Suurin niistä on kiitos

Piispan virkaa hoidetaan yhdessä. Tätä Häkkinen korostaa, kun häntä pyytää nimeämään merkittävimmän aikaansaannoksensa. Esimerkiksi kirkkolainsäädännön uudistaminen on ollut iso urakka, mutta eläköitymisen kynnyksellä mieli siirtyi yksittäisistä tehtävistä olennaiseen.

– Olen miettinyt emeritusarkkipiispa **Jukka Paarman** ohjetta: ”Huolehtikaa siitä, että piispan virka säilyy hengellisen johtajan – ei hallinto- tai toimitusjohtajan virkana”. Hengellisyys on tämän viran ytimessä.

– Seurakuntalaisten aktiivisuus on tulevaisuuden suuria kysymyksiä. Miten yhdistää yksilöllisyys ja ihmisen kaipuu yhteisöllisyyteen? Entä mistä yhteisö koostuu nykyisin, kun yksilön identiteetti ei välttämättä kytkeydy asuinpaikkaan vaan vaikkapa kiinnostuksen kohteisiin?

Jos Häkkiseltä kysytään, yksi on varmaa: ydinsanomasta ei lähdetä luistelemaan.

– Kirkon tulevaisuutta ei ratkaista identiteettiämme laimentamalla. Kysymys on pikemminkin siitä, että kirkkona uskallamme pitää kiinni perusteistamme. Se pitää kuitenkin tehdä myönteisesti yhteiskuntaa rakentaen ja kohdaten ihmisiä heidän kielellään ja kulttuurisilla tavoillaan.

MIKKELIN HIIPPAKUNTA

- Mikkelin hiippakunnan historia alkaa vuodesta 1554, jolloin perustettiin Viipurin hiippakunta. Vuonna 1897 aloittanut Savonlinnan hiippakunta siirtyi 1925 Viipuriin, ja sotien jälkeen tuomiokapituli asettui Mikkeliin vuonna 1945.
- Hiippakunta toteuttaa piispan johdolla ja yhdessä seurakuntien kanssa kirkon tehtävää maamme kaakonkulman seurakunnissa. Tuomiokapituli tukee seurakuntia, jotta ihmiset uskoisivat Jumalaan, rakastaisivat lähimmäistään ja huolehtisivat luomakunnasta.
- Hiippakuntaan kuuluvat Etelä-Karjalan, Etelä-Savon, Kymenlaakson ja Päijät-Hämeen maakuntien seurakunnat. Seurakuntia on yhteensä 36.

TAPAHTUMAT PYHTÄÄN SEURAKUNNASSA

JUMALANPALVELUKSIA

- Su 10.9. klo 10 **Kotiseutumessu** kirkossa. Syyskauden aloitusmessu, kirkkokahvit kirkossa messun jälkeen. Jos tarvitset kuljetusta, ota yhteys diakoni-Anneen p. 044 743 1105.
- Su 17.9. klo 10 **Sanajumalanpalvelus** kirkossa.
- Su 24.9. klo 10 **Messu** kirkossa.
- Su 1.10. klo 18 **Mikkelinpäivän meditatiivinen rukouslaulumessu** kirkossa. Mukana lauluyhtye Vox Silentii.
- Su 8.10. klo 10 **Messu** kirkossa
- Su 15.10. klo 10 **Sanajumalanpalvelus** kirkossa, rippikoulukauden aloitussunnuntai.
- Su 22.10. klo 10 **Messu** kirkossa.
- **Viikkomessu** ke 20.9. klo 12 Siltakylän seurakuntatalossa

DIAKONIATYÖ

- Ma 11.9. klo 10 **Hopeakerho** Siltakylän seurakuntatalossa
- Ti 12.9. klo 14 **Hopeakerho** Kirkonkylän seurakuntatalossa
- Ke 27.9. klo 13.30 **Seurakuntakerho** Hirvikosken koululla
- Ma 16.10. klo 10 **Hopeakerho** Siltakylän seurakuntatalossa
- Ti 17.10. klo 14 **Hopeakerho** Kirkonkylän seurakuntatalossa
- Ke 18.10. klo 13.30 **Seurakuntakerho** Hirvikosken koululla

LÄHETYS

- To 5.10. ja to 26.10. klo 13 **Lähetyksen Yhdessä-ryhmä** Siltakylän seurakuntatalossa

MUSIIKKI

- Su 15.10. Klo 17 **Konsertti** kirkossa Yhteisvastuun hyväksi. Keräyksen aihe on Nuoret välivaltaisessa maailmassa.

LAPSET JA PERHEET

- Syyskauden **päivä- ja perhekerhot aloittavat toimintansa** viikolla 35.
- **Perhekerho** Siltakylässä keskiviikkoisin klo 9-11, Kirkonkylässä torstaisin klo 9-11.
- **Iltapäiväkerho** 6-8-vuotiaille Siltakylässä tiistaisin klo 13-15.30.

MUUT

- **Keskiviikon keitokset - kaikille avoin ruokailu** Siltakylän seurakuntatalossa ke 6.9. ja 4.10. klo 16. Ruokaa valmistetaan 30 henkilölle. Ruokailun hinta 5 € ja alle 10-vuotiaat lapset ilmaiseksi.
- **Mummot, mukulat. papat myös -kerho** Kirkonkylän seurakuntatalossa maanantaisin klo 13-15. Tervetuloa viettämään vapaamuotoista yhdessäoloa, kahvikupposen äärelle.

MUMMOT, MUKULAT JA PAPT MYÖS -KERHO

Kirkonkylän seurakuntatalossa maanantaisin klo 13-15. Tervetuloa viettämään vapaamuotoista yhdessäoloa, kahvikupposen äärelle!

Ei mitään uutta auringon alla, kirjoitti Saarnaaja, ja paljon myöhemmin tämä sanonta tuli tutuksi myös Mika Waltarin kirjasta Sinuhe egyptiläinen.

"Sinäkin Brutukseni"

"Kaikella on aikansa".

Monikaan ei huomaa puhuvansa arkikielellään Raamattua.

Teksti ja kuva Ulla-Maija Sievinen

"Joka toiselle kuoppaa kaivaa, se itse siihen lankeaa". Jokainen meistä tietää, mitä tämä sanonta tarkoittaa. Mutta kukapa tietää, mistä tämä sanonta on peräisin? Sanat ovat Raamatusta, Sananlaskujen kirjasta.

Moni meistä puhuu omassa arjessaan Raamattua. Yllättävän useat tänä päivänä tutut sanonnat ovat sieltä peräisin, mutta kovinkaan moni ei tiedä siteeraavansa Raamattua.

Kun lukutaito aikanaan oli Suomessa harvinaista, Raamatun tekstit tulivat tutuiksi saarnatuoleista. Osuviksi koetut lauseet jäivät erityisesti ihmisten mieliin ja siirtyivät pikkuhiljaa osaksi normaalia arkipuhetta. Useat sanonnat ja sananlaskut ovat muuttaneet aikojen myötä muotoaan,

mutta monista kyllä tunnistaa niiden alkuperäisen lähteen.

Alussa mainittu sanonta on peräisin Sananlaskujen kirjasta: "Joka toiselle kuoppaa kaivaa, se itse siihen lankeaa, joka kiveä vierittää, jää itse sen alle".

Helmiä sioille

"Sitä niittää mitä kylvää": nämä sanat ovat peräisin toisesta korinttolaiskirjeestä. Ihmisen omat teot vaikuttavat siihen, millainen hänen tulevaisuutensa on.

"Sehän on kuin heittäisi helmiä sioille!" Näin usein älähdetään närkästyneesti, kun joku saa jotain hyvää, jota ei osaa lainkaan arvostaa. Matteuksen 7. luvussa sanotaan: "Älkää antako koirille sitä, mikä on pyhä, älkääkään heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaa niitä jalkoihinsa ja käy teidän kimppuunne ja raatele teitä."

Kun ihmistä oikein risoo, se on "itkua ja hammasten kiristystä". Takana on Matteuksen evankeliumi. Lopuksi tulee se Jesajan lanseeraama "viimeinen pisara".

"Epäilevän Tuomaan" kaltaisia ihmisiä on paljon. "Pelastavia enkeleitä" saisi olla enemmänkin.

"Itku pitkästä ilosta" voi tuntua masentavalta ajatukselta: eikös sitä saisi iloita.

"Miksi Saara nauroi" saattaa tulla mieleen, kun naurun syystä ei ole tietoa.

Kroppa huutaa hoosianna

Nykyurheilija saattaa voihkaista, että "kroppa huutaa hoosianna". Niin voi huudahtaa hänkin, joka on liian pitkään kulkenut apostolinkyydillä. Siis jalkaisin pitkän matkan.

"Aataminomena" -sanon taustalla on sanottu olevan se, että kielletty omena jäi

ikävästi Aatamin kurkkuun. "Kielletty hedelmä" on sekin paljon käytetty sanonta nykyäänkin.

"Malka omassa silmässä" on kelju asia. Luukas mainitsee: "Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästä."

Ja "Jobinposti" -sitä on aina ikävä saada. "Työmies on palkkansa ansainnut" pitää paikkansa tänäkin päivänä, ja näin kirjoitti myös Luukas evankeliumissaan.

Ja on sanottu niinkin, että "helpompi on kamelin mennä neulansilmästä läpi" kuin kommunistin päästä Kärämäen kunnanvaltuustoon.

"Olenko minä veljeni vartija" on tuttu lause tänäkin päivänä, ehkä vielä tutumpi ajatuksena. "Tuhlaajapojan paluu" saattaa olla vanhempien riemu, mutta sisarusta ärsyttävä tapaus.

Sinäkin Brutukseni

"Pilatus pesi kätensä" -ja niin pesee moni nykypäivänkin päättäjä tilanteessa, jossa alistuu vaatimuksiin ja toimii omaatuntoaan vastaan. "Kainin merkki" nähdään edelleen rikoksentehtäjän otsalla, jopa silloin, kun rangaistus on suoritettu.

"Sinäkin Brutukseni" voidaan sanoa, kun

kaveri osoittautuu petturiksi. "Kuka heittää ensimmäisen kiven" -eli kuka on niin virheetön ja synnitön, että kokee oikeudekseen haavoittaa toista.

Onhan selvä, että jokaisen pitäisi "hoitaa oma leiviskänsä", ja "kadonnut lammas" on löydettävä, vaikka tällä ei suinkaan lammasta tarkoitettaisi. Moneen kirjallisuuskusteluun kuuluu tämä lause: "Alussa oli sana".

"Daavidin ja Goljatin" taistoa saamme valitettavasti taas seurata, ja sympatit ovat Daavidin puolella.

Monet vihkiparit alttarilla kuulevat edelleen nämä korinttolaiskirjeistä peräisin olevat sanat: "Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulta puuttuisi rakkaus, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali."

"Kaikella on aikansa", totta ja tuttua. Saarnaajan kirjassa se lukee nykyisin näin: "Kaikella on määrähetskensä, aikansa joka asiassa taivaan alla." Saarnaajan kirjassa sanotaan myös näin: "Ei mitään uutta auringon alla". Tästäkään ei voi olla montaa mieltä.

Tämä viimeinen viisaus on Matteukselta ja se on vähemmän kuultu, mutta sitä enemmän totta: "Missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi."

Kirkonrotan tehtäviin kuuluu puhua lapsille kaverisuhteista ja tehdä valistustyötä mahdollisen kiusaamisen estämiseksi.

- Satu Länsmans

Satu Länsmansin esittämä Kirkonrotta Rafael ottaa pienet päiväunet kirkon portailla.

Kirkonrotta Rafael on kiltti piparivaras

Lastenohjaaja Satu Länsmansin luoma ja esittämä hahmo esittelee lapsille kirkkoja ja tekee päiväkotivierailuja.

Teksti ja kuva Ville Vanhala

Taas on kirkon vahtimestarin piparit varastettu ja Rafael Kirkonrotta on vipeltänyt Kymin kirkon saarnastuolin katveeseen nakertamaan saalistaan.

Että maistuukin makealta!

Aamuyön aikana Rafael on hotkinut ties miten monta piparia. Pian töihin tulevaa vahtimestaria odottaa kaapissa jälleen tyhjä piparkakkulaatikko.

Kirkonrotta Rafael ilmestyi Kotka-Kymin seurakuntaan noin vuosi sitten, kun seurakunnassa pohdittiin sitä, miten seurakuntaa ja kirkkorakennuksia esiteltäisiin päiväkoti- ja esikoululapsille.

Pitkään teatteria harrastanut lastenohjaaja **Satu Länsmans** kehitti lapsia varten perinteisen piiloleikki Kirkonrotan pohjalta lystikkään Rafael Kirkonrotta-hahmon.

- Esiintyminen ja leikki ovat minulle mielekkäitä työmuotoja, Länsmans kertoo.

- Kirkonrotasta tuli Rafael, koska se stemmaa hyvin ja on kaikin puolin vaikuttava nimi.

Pikkuserkkuna peltohiiri

Kirkonrotta Rafaelin tehtävänä on esitellä seurakunnan kolmea kirkkorakennusta lapsille, mutta Rafael tekee myös päiväkoti- ja esikouluvierailuja. Lisäksi Kirkon-

rotta on nähty myös erilaisissa seurakunnan, mutta myös seurakunnan ja Kotkan kaupungin yhteisissä tilaisuuksissa.

- Kirkkosittelyissä oppaina toimivat Rafaelin lisäksi vahtimestari ja kanttori. Toisinaan mukana on myös Rafaelin pikkuserkku, lastenohjaaja **Anne Rongaksen** esittämä Peltohiiri Hannes, Länsmans kertoo.

Hän myöntää, että hänen helppo heittäytyä Rafael Kirkonrotan roolissa lapseksi lasten joukkoon.

- Hahmon ja leikin kautta lapsille kerrotaan viiden aistin kautta kirkkoista ja seurakunnista. Lapset ovat yhdessä Rafaelin kanssa tekemässä tarinaa, josta voidaan aina oppia myös jotain uutta.

Valistajana päiväkodissa

Tänä päivänä seurakunnat järjestävät leikkikerhoja jo 2-vuotialle ja päiväkerhoja 4-5-vuotiaille lapsille.

Satu Länsmans sanoo, että evankelisluterilainen kirkko ja seurakunta kuuluvat olennaisesti suomalaiseen kulttuuriin ja perinteeseen.

- Seurakuntien lapsille tarjoama katsomuskasvatus taas on osa yleissivistävää varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen pedagogista toimintaa.

Katsomuskasvatuksen tavoitteena on

edistää keskinäistä kunnioitusta ja ymmärrystä eri katsomuksia kohtaan sekä tukea lasten kulttuurisen ja katsomuksellisen identiteetin kehittymistä.

Länsmans on käynyt Rafael Kirkonrotana päiväkodeissa valistustehtävissä myös arjen turvallisuudesta ja sen parantamisesta muistuttavana 112-päivänä.

- Kirkonrotan tehtäviin kuuluu puhua lapsille kaverisuhteista ja tehdä valistustyötä mahdollisen kiusaamisen estämiseksi.

Naakka naapurissa

Satu Länsmans kertoo, että Kirkonrotta Rafael ja sen pikkuserkku Peltohiiri Hannes eivät suinkaan ole seurakuntien ainoita eläinhahmoja. Elävöitettyjä eläintarinoita kerrotaan ja esitetään useissa maamme seurakunnissa. Kotka-Kymin seurakunnan naapurissa Pyhtään seurakunnassa on päivystänyt lasten iloksi seurakunnan työntekijöiden esittämiä naakkoja.

Rafael Kirkonrotan hattu ja henkselit ovat peräisin pääkaupunkiseudun vintage-liikkeestä ja housut Kanarian saarilta. Kirkonrotan hännän on tehnyt Länsmansin kollega Jenni Kitunen.

Länsmansin mukaan Kirkonrotta Rafael on otettu lasten keskuudessa hyvin vastaan. Rottaa ei ole pelästetty ja kun siihen on tutustuttu, niin siitä on pidetty.

- Totta kai päiväkerholaiset ja eskarilaiset tietävät, että Kirkonrotta Rafael on todellisuudessa ihminen, Länsmans kertoo.

- Myös Kirkonrotta Rafaelin alter ego on tullut osalle lapsista tutuksi. He morjestelevat kaupungilla, vaikka en ole kirkonrotan maskissa ja vaatteissa.

Kirkonrotta Rafael seikkailee myös videoilla. Löydät ne osoitteesta www.kotka-kyminseurakunta.fi/kirkonrotta.

Herra sanoi:

"Minä lähetän enkelin kulkemaan sinun edelläsi, suojelemaan sinua matkalla ja viemään sinut siihen paikkaan, jonka olen sinulle varannut. Muista, että hän on lähelläsi, tottele häntä äläkä vihastuta häntä. Hän ei anna anteeksi niskoittelua, sillä hän toimii minun nimissäni. Mutta jos tottelet häntä ja teet kaiken, mitä minä käsken, niin minä olen sinun vihollistesi vihollinen ja vastustajiesi vastustaja. Minun enkelini kulkee sinun edelläsi."

2. Moos. 23:20-23

TAPAHTUMAT KOTKA-KYMIN SEURAKUNNASSA

- La 9.9. klo 10 **Naisten aamu**
Karhulantie 31, Boxilla. Jatkuu lauantaissäntien parillisin viikoin.
- Ti 12.9., 10.10. klo 17.30 **Ruuhkavuosien miesten huuli-ilta** Höyterin leirikeskuksesta. Nuorille aikuisille ja työikäisille miehille tarkoitettua ohjelmaa. Sauna, kevyttä tarjoilua ja keskustelua.
- Ti 12.9. klo 17.30 **Kielikahvila** Hovinsaaren toimitalossa. Tervetuloa keskustelemaan suomen kielellä. Voit olla aloitteleva suomen kielen käyttäjä tai jo pidemmälle edistynyt. Myös äidinkielenään suomea puhuvat ovat tervetulleita. Jatkuu tiistaisin viikoittain.
- To 21.9., 19.10. klo 17 **Naisten saunailta** Höyterin leirikeskuksesta. Ilm. saman viikon ti menn., p. 040 196 7505 tai os. www.kotka-kyminseurakunta.fi/saunailta Myös omalla kyydillä tulevien on ilmoittauduttava ennakkoon. Yhteiskulj. 5 €. Lähtö klo 16.30 Kotkan srk-keskuksesta-Langink. kirkon pysäkki-Karhulan srk-keskus- Höyteri. Paluu Höyteristä klo 19.30.
- Pe 29.9., 27.10., 24.11. ja 29.12. klo 8.30 **Miesten aamu** Karhulantie 31, alasalissa. Kahvia ja aamupalaa.

Liikuntaryhmät:

- To 7.9. klo 17 **Gospel-lattarit** Kotkan srk-keskuksesta, F-rappu. Hinta 4 €. Tuotto hyväntekeväisyyteen.
- Pe 8.9. klo 8.40-9.25 **Venyttely** (sekaryhmä) Velhossa, Ututie 2.Vap. eht. 2 € maksu lähetystyön hyväksi.
- Ti 12.9. klo 18 **Naisten jumppa** Kotkan srk-keskuksen jumppasalissa, F-rappu. Vap.eht. 2 € maksu lähetystyön hyväksi.
- Ti 12.9. klo 19 **Aikuisten lentopalloa** Kotkan srk-keskuksen jumppasalissa, F-rappu. Kaikki liikuntaryhmät jatkuvat viikoittain.

Sururyhmät läheisensä menettäneille:

- **Syksyn ensimmäinen ryhmä** keskiviikkoinen 13.9., 21.9. (huom! torstai), 27.9., 11.10. ja 18.10. klo 18-20 Langinkosken kirkolla (Langinkoskentie 1). Ohj. Hannamaria Yliraudanjoki ja Hanna Kokkomäki. Ilm. ja lisätiedot 10.9. menn. os. www.kotka-kyminseurakunta.fi/sururyhmat tai puhelimitse Hannamaria Yliraudanjoki, auttamistyön pappi, p. 040 196 7547 (voit soittaa tai lähettää viestin).
- **Syksyn toinen ryhmä** torstaisin 12.10., 19.10., 26.10., 9.11. ja 16.11. klo 14-16 Kotkan srk-keskuksella (Mariankatu 14, F-rappu). Ohj. Kimmo Enckell ja Elina Virmakoski. Ilm. ja lisätiedot 8.10. menn. os. www.kotka-kyminseurakunta.fi/sururyhmat tai puhelimitse Hannamaria Yliraudanjoki, auttamistyön pappi, p. 040 196 7547 (voit soittaa tai lähettää viestin). Vertaisryhmissä voit keskustella ja kuunnella, jakaa ajatuksia tai vain olla hiljaa. Tärkeää on, ettei ole surusi kanssa yksin. Sururyhmien tarkoitus on välittää lohdutusta ja rohkaisua. Huomaathan, että sururyhmä on kiinteä ryhmä, johon liittyy ensimmällä kerralla ja kuulutaan mahdollisuuksien mukaan koko ryhmän keston ajan.

NUORET

Katso **toiminta** osoitteesta www.kotka-kyminseurakunta.fi/nuoret

LAPSET JA PERHEET

Tarkemmat tiedot löydät Facebookista: Kotka-Kymin lapsi- ja perhetyö sekä nettisivuilta os. www.kotka-kyminseurakunta.fi/lastenkerhot

Lasten kerhotoiminta alkoi viikolla 33. Vapaita paikkoja päiväkerhoihin voi kysyä Jenni Tainiolta, p. 044 725 9031 tai jenni.tainio@evl.fi

Päiväkerhot

Päiväkerhot on tarkoitettu 4-6 vuotiaille lapsille. Kerhot ovat maksuttomia.

- Pappila (Karhulantie 36 B): ke ja to klo 9-11
- Langinkosken kirkko (Langinkoskentie 1): ke ja pe klo 9-11
- Mussalon srk-koti (Ruukkimaanpolku 1): ti ja pe klo 9-11
- Tavastila (Tavastilantie 225) to ja ke klo 9-11
- Kotkan srk-keskus (Mariankatu 14 F) ti ja pe klo 9-11

Satujumppa

- Kotkan srk-keskus (Mariankatu 14 F) ke klo 16.30 ja 17.45 (ryhmät täynnä)

Vauvakerhot

Mukavaa yhdessäoloa ja vertaistukea samassa elämäntilanteessa olevien perheiden kanssa. Voit tulla ja lähteä omaan tahtiin.

- Pappila (Karhulantie 36 B) ma klo 12.30-15
- Mussalon srk-koti (Ruukkimaanpolku 1) to klo 9-11

Muskari perhekerhot

- Langinkosken kirkko, Muskari perhekerho (Langinkoskentie 1) ti klo 9-11, muskariosuus klo 9.30
- Langinkosken kirkko, Vauvamuskarikerho (Langinkoskentie 1) ti klo 12.30-15 (alle 1 v. ikäiset vauvat aikuisen kanssa), muskariosuus klo 13

Perhekerhot

Perhekerhossa kokoontuvat 0-5-vuotiaat lapset yhdessä oman aikuisen kanssa. Perhekerhoihin ei tarvitse ilmoittautua etukäteen.

Tiistain perhekerhot

- Tavastila (Tavastilantie 225) klo 9-11
- Laajakoski (Laajakoskentie 211) klo 9-11
- Mussalon iltaperhekerho Mussalon srk-koti (Ruukkimaanpolku 1) klo 17-19
- Pappilan iltaperhekerho (Karhulantie 36 B) joka toinen ke 15.8. alk. klo 17-19

Keskiviikon perhekerhot

- Mussalon srk-koti (Ruukkimaanpolku 1) klo 9-11
- Jäppilä (Alakyläntie, Jäppilän vanha koulu) klo 9-11

Perjantain perhekerhot

- Pappila (Karhulantie 36 B) klo 9-11

Avoin kerho

Avoin kerho on avoin kaikenikäisille. Voit tulla ja mennä omaan tahtiin.

- Kotkan srk-keskus (Mariankatu 14 F) ke klo 9-12

Kiertävä kyläkerho

Kerho kokoontuu joka toinen keskiviikko klo 17-19. Kerhot kokoontuvat vuorotellen Tavastilassa ja Jäppilässä. Kerhoissa vaihtuva teema. Kerhossa tarjotaan iltapuuro.

- Jäppilä (Alakyläntie, Jäppilän vanha koulu) 16.8., 13.9., 11.10. ja 22.11.
- Tavastila (Tavastilantie 225) 30.8., 27.9. ja 8.11.

Liikuntaa perheille

- **Koko perhe tanssii** pe klo 9.30-10.15 Kotkan srk-keskuksesta (Mariankatu 14 F). Aikuinen voi olla lapsen vanhempi, isovanhempi, kummi tai muu tärkeä henkilö. Tutustutaan tanssiin yhdessä liikkumisesta nauttien.
- **Liikuntaperhekerho** ma klo 17-18.30 Kotkan srk-keskuksesta (Mariankatu 14 F).
- **Satuliikuntaa perheille** (5.10. alk.) to klo 9.30-11 Kotkan srk-keskuksesta (Mariankatu 14 F).

Pyhäkoulut

- Langinkosken kirkolla sunnuntaisin **jumalanpalveluksen saarnan aikana** 1.10., 15.10., 19.11. ja 13.12.
- **Pappilan taidepyhäkoulu** (Karhulantie 36 B) torstaisin klo 17 (alk. 12.10.) parittomin viikoin.

PikkuHelppi - apua arkeen

- PikkuHelppi toimii ulkona eli ulkoilemme lasten kanssa yhdessä sovittussa paikassa esim. kotipihassa tai lähileikkikentällä. Helppiaika on max. 2 tuntia kello 9-16 välisenä aikana. PikkuHelppi-toiminta on maksutonta. Tied./ajanvaraukset: puh. 040 196 7528. PikkuHelppin puhelimeen voit lähettää viestin, jos haluat varata ajan. PikkuHelppi peruuntuu, jos kotona on flunssa/koronaa tai ohjaajat ovat sairaina. Talvella pakkasraja on -15 astetta.

Muuta toimintaa:

- To 7.9. klo 17.30 **Luontokirkko** Pappilassa.
- **Odotusten ilta raskaana oleville** Pappila (Karhulantie 36 B) joka toinen ti klo 17-18.30
- Ti 19.9. klo 9-11 **Perhekerhojen retkipäivä** Höyterissä. Ohjelmassa mukavaa yhdessäoloa ulkona, muskari klo 9.30, ruokailu klo 10.30 alkaen. Paikalle omin kyydein. Samaan aikaan ei ole muuta kerhotoimintaa. Ruokailun hinta on 5 €/osallistuva aikuinen. Lapset ruokailevat ilmaiseksi. Maksu kerätään käteisenä ruokailun alkaessa. Ilmoittautuminen www.kotka-kyminseurakunta.fi/lapset/ajankohtaista
- Pe 29.9. klo 9-12 **Valtakunnallinen vauvanpäivän tapahtuma** Langinkosken kirkolla.
- La 7.10. klo 14-16 **5-vuotissynttärät** kaikille vuonna 2023 5 vuotta täyttävälle Kotkan srk-keskuksesta.

MUUT

- Keskiviikkoinen klo 17 **Meijän keittiö -iltaruokailu** Langinkosken kirkon Toivonsalissa. (6.9. alk.) Aikuiset 5 €, alle 18-vuotiaat ilmaiseksi.

Arkiruokailut:

- torstaisin klo 12-13 Karhulan srk-keskuksesta (21.9. alk.)
 - perjantaisin klo 12-13 Kotkan srk-keskuksesta (22.9. alk.)
- Arkiruokailu on kaikille avoin kotiruokailu. Hinta työttömille ja vähävaraisille 1,50 €, muille 5 €. Ruokailut jatkuvat viikoittain.

Meijän koulu -suomen kielen opetusryhmät käynnistyvät:

- ti klo 13.45-16 Länsi-Kotkan perhekeskuksesta, Ututie 2
 - ma ja to klo 10-12 Langinkosken kirkon kirkkotuvassa, Langinkoskentie 1
 - ti ja pe klo 10-12 Karhulantie 31, alasalissa
 - ke klo 10-12 Hovinsaaren toimitalossa, Runeberginkatu 2
- Ryhmät ovat kaikille avoimet ja maksuttomat. Ryhmiä ohjaavat vapaaehtoiset opettajat ja ne jatkuvat viikoittain.

TUNNEMAALAUSTA ELÄMÄNKAARI-TEEMALLA

Ma 18.9. klo 17-20

Tunnemaalausta Elämänkaari-teemalla Karhulantie 31, alasalissa. Ryhmä kokoontuu joka toinen viikko, yhteensä kuusi kertaa. Maalataan eri elämänvaiheiden herättämiä tunteita. Hinta 20 €/kerta, tuotto Naisten Pankille. Aiempaa maalauskokemusta ei tarvita. Ilm. ja tied. tunne- ja taideterapeutti Marjaliisa Koskensalo, p. 044 318 0645.

VALTAKUNNALLINEN VAUVANPÄIVÄ

Pe 29.9. klo 9-12 Vauvanpäivän tapahtuma Langinkosken kirkolla. Tule mukaan tapaamaan muita vauvaperheitä ja kuulemaan vauvaperheille suunnatuista toiminnoista ja palveluista. Tapahtumassa yhteinen aloitus klo 9.30, toimintapisteitä ja Kotkan alueen vauvaperheteroimijat esittelevät palvelujaan. Karhulan Karjalaiset ry tarjoaa rotinat ja kertovat rotinaperinteestä. Tapahtuma on kaikille avoin ja maksuton. Voit osallistua vauvasi tahtiin. Tapahtuman järjestää Kotka-Kymin seurakunta yhteistyössä Kotkan alueen vauvaperheteroimijoiden kanssa

KIELIKAHVILA

Ti 12.9. klo 17.30 Hovinsaaren toimitalossa. Tervetuloa keskustelemaan suomen kielellä. Voit olla aloitteleva suomen kielen käyttäjä tai jo pidemmälle edistynyt. Myös äidinkielenään suomea puhuvat ovat tervetulleita. Jatkuu tiistaisin viikoittain.

Seurakunnat tarjoavat toimintaa kaiken ikäisille. Kouluikäisille on runsaasti erilaisia kerhoja tarjolla. Kuva: Aarne Ormio/ Kirkon kuvapankki

Seurakunta läsnä arjessa ja pyhässä

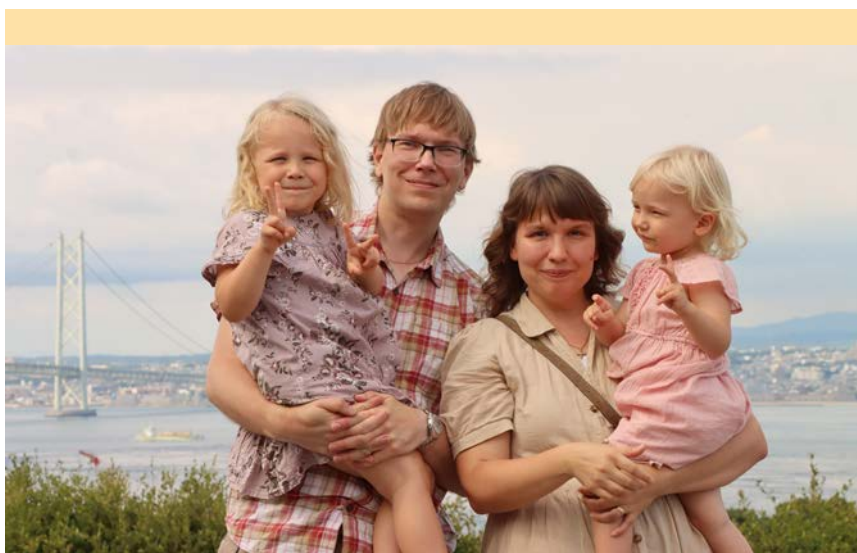
Seurakunta tarjoaa ihmisille apua, tukea ja toimintaa. Arjessa ja pyhässä läsnäoleminen on oleellinen osa seurakunnan palvelutehtävää. Tahdomme olla ihmisille yhteisö, jossa on vapaus toimia ja tehdä asioita yhdessä. Työtämme ohjaa rakkaus lähimmäistä kohtaan.

Seurakunnalla on toimintaa aina vauvasta vaariin. Kasvatustyö ulottuu lapsityöstä nuorisotyöhön. Tarjoamme leirejä, kerhoja ja koulutuksia. Musiikkityö tarjoaa kausittain konsertteja ja kuoroa. Lähetystyöllä tuemme kristillisen sanoman levittämistä ympäri maailmaa.

Seurakunnan yhteisiä avun ja tuen lähteitä ovat perheneuvonta, työ sairaaloissa, puhelinneuvonta, vapaa-aikaansa viettävän nuorison ja maahanmuuttajien kohtaaminen sekä oppilaitostyö. Seurakunnalla on diakoniatyössään erilaisia avun muotoja ja erityisryhmien palveluja.

Kotka-Kymin seurakunnan viikkotoiminnan ja tapahtumat eri ikäryhmille löydät osoitteesta www.kotka-kyminseurakunta.fi.

Pyhtään seurakunnan viikkotoiminnan ja tapahtumat löydät osoitteesta www.pyhtaanseurakunta.fi.

Nimikkolähetit Markus ja Kia Syrjätie vierailulla

Kotka-Kymin seurakunnan nimikkolähetit Markus ja Kia Syrjätie vierailevat lokakuussa Kotkassa. He toimivat Kansanlähetyksen lähetteinä. Syrjätiet ovat perheineen lähetystyössä Japanissa. Koulutukseltaan Markus on pappi ja Kia diakoni.

Yksi lähetystyöntekijän tärkeimmistä työkaluista on paikallinen kieli. Syrjätiet ovat kielikoulussa valmistautuen tuleviin tehtäviinsä Länsi-Japanin evankelis-luterilaisessa kirkossa. Japani on uskonnonvapaista maista vähiten tavoiteltu. Kristittyjä on alle 1 %.

Syrjätiet ovat nyt kotimaan jaksolla ja vierailevat seurakunnissa. Sunnuntaina 15.10. Syrjätiet ovat mukana klo 10 Langinkosken kirkon messussa. Markus Syrjätie saarnaa messussa. Messun jälkeen lähetystilaisuus Toivonsalissa.

Sururyhmistä tukea

Surutyö on usein kovaa ja raskasta työtä. Siksi siinä tarvitaan myös toisia: läheisiä, ystäviä, toisia samoin kokeneita sekä ammattiauttajia. Seurakunnissa järjestetään sururyhmiä läheisensä menettäneille.

Sururyhmät on tarkoitettu läheisensä menettäneille mahdollisuudeksi jakaa menetyksen kokemusta, menetykseen ja suruun liittyviä tunteita, muistoja ja erilaisia olemassaolon kysymyksiä. Ei ole väliä, onko läheinen esimerkiksi puoliso, sisarus tai lapsi. Ryhmään voi tulla, kun haluaa käydä läpi jonkun itselle tärkeän ihmisen kuoleman herättämiä ajatuksia ja tunteita. Sururyhmän ideana on ajatusten, kokemusten ja tunteiden jakaminen sekä vertaistuki.

Kotka-Kymin seurakunta järjestää syksyllä kaksi sururyhmää

Syksyn ensimmäinen ryhmä kokoontuu keskiviikkoisin 13.9., 21.9. (huom! torstai), 27.9., 11.10. ja 18.10. klo 18-20 Langinkosken kirkolla (Langinkoskentie 1). Ohjaajina toimivat Hannamaria Yliraudanjoki ja Hanna Kokkomäki. Ilmoittautumiset ja lisätiedot 10.9. mennessä osoitteessa www.kotka-kyminseurakunta.fi/sururyhmat tai puhelimitse Hannamaria Yliraudanjoki, auttamistyön pappi, p. 040 196 7547 (voit soittaa tai lähettää viestin).

Syksyn toinen ryhmä kokoontuu torstaisin 12.10., 19.10., 26.10., 9.11. ja 16.11. klo 14-16 Kotkan srk-keskuksella (Mariankatu 14, F-rappu). Ohjaajina toimivat Kimmo Enckell ja Elina Virmakoski. Ilmoittautumiset ja lisätiedot 8.10. mennessä osoitteessa www.kotka-kyminseurakunta.fi/sururyhmat tai puhelimitse Hannamaria Yliraudanjoki, auttamistyön pappi, p. 040 196 7547 (voit soittaa tai lähettää viestin).

Näissä vertaisryhmissä voit keskustella ja kuunnella, jakaa ajatuksia tai vain olla hiljaa. Tärkeää on saada kokemus, ettet ole surusi kanssa yksin. Sururyhmien toiminnan tarkoitus on välittää osallistujille lohdutusta ja rohkaisua. Molemmissa ryhmissä toimintaa on tukemassa pappi ja diakoni. Ryhmässä surusta puhumisen koetaan hyödylliseksi. Ihminen näkee ja kuulee, että jollain toisellakin on ollut samanlaisia kokemuksia. Ryhmässä on aika ja tila puhua asiasta. Sururyhmä on kiinteä ryhmä, johon liitytään ensimmäisellä kerralla ja kuulutaan mahdollisuuksien mukaan koko ryhmän keston ajan.

Armon parantava voima - Sielunhoidollinen rukous- ja rakentumisseminaari

Syyskuussa Langinkosken kirkolla järjestettävässä Sanan ja rukouksen iltapäivässä vierailee Petri Välimäki. Iltapäivän aiheena on Armon parantava voima - sielunhoidollinen rukous- ja rakentumisseminaari.

Petri Välimäki on kirjailija ja pastori, evankelista, joka on pitkään palvellut lähimmäisten rinnalla mm. Kriisipalvelun toiminnanjohtajana, sielunhoitajana ja seurakuntapastorina. Hän on myös kirjoittanut 10 sielunhoitoa ja ihmisen auttamista käsittelevää kirjaa sekä vetänyt vuosia aiheeseen liittyviä tv- ja radio-ohjelmia. Perheniemen opistossa hän toimii sielunhoidollisten ja varustavien aineiden kouluttajana.

Sanan ja rukouksen iltapäivä la 23.9 klo 13-17 Langinkosken kirkolla, Toivonsalissa.

Kotka-Kymin Kirkkokuoron sopraanoilla on suosikkisävelensä, Seija Jokitalolla (vas.) P.J. Hannikaisen Kiitoslaulu, Eija Lapilla virsi 338 Päivä vain ja hetki kerrallansa.

Ilossa ja murheessa

On hauska laulaa yhdessä ja huomata kehittyvänsä koko ajan.

Teksti ja kuva Hannele Niemi

”Älä aina loilota!” ojensi isosisko **Seija Jokitaloa**, joka naurahtaa olleensa laulunlömä jo lapsena.

Laulu kannatteli myös ruuhkavuosina, kun perheenäiti kiiruhti töistä kodin kautta harjoituksiin. Kuorosta oli löytynyt puolisoikin.

Vuonna 1909 perustettu Kymin Kirkkokuoro sai 2019 nimeensä Kotka-liitteen. Jokitalo liittyi kirkkokuoroon vuonna 1971, ja on nyt sen 20 laulajasta vanhin ja pitkäaikaisin.

– Kuoro on aina merkinnyt minulle katkaisua arjen rutiineihin. Vaikka lähtiessä väsytti, palatessa olo oli virkeän kevyt. Voimia sai niin kuoroystävien tapaamisesta kuin yhdessä tekemisestä.

Rikastuttaa ja elävöittää

Kirkkokuoro oli 19-vuotiaana uskoon tulleelle selvä valinta:

– Saan olla mukana viemässä evankeliumin ilosanomaa. Laulumme koskettavat koko ihmiseloa; lohduttavat murheessa ja antavat ilon hetkinä kanavan kiitoslauluun.

– Kuorossa koen itseni hyväksytyksi ja tarpeelliseksi. Yhdessä laulamien antaa monenmoista oppia. Jokaisella on vastuunsa, toisen siivellä ei elellä. Kenenkään ääni ei saisi kuulua toisten yli.

– Olemme konsertoineet suuriakin teoksia, mutta viime vuodet panostaneet messuihin.

Kirkkokuoron tehtävä on rikastuttaa jumalanpalveluksia ja elävöittää sanallista messua hengellisin lauluin, virsien ohella.

Virret ovat Jokitalolle erityisen rakkaita. Kuorosta tuli koko perheen elämäntapa, johon kuuluu myös retkiä ja laulujuhlia.

– Nyt marraskuussa osallistumme Kymenlaakson kirkkomusiikkipiirin juhliin Kuusankoskella, ja kuoromme 115-juhluvuonna 2024 ovat vuorossa valtakunnalliset Kirkon Musiikkijuhlat Tampereella. Siellä kaikki kirkkokuorot yhdessä esittävät teokset, joita on harjoiteltu pari vuotta.

Haasteita ja armollisuutta

Kirkkokuoroon viime syksynä liittynyt – Jokitalon tavoin sopraano – **Eija Lappi** iloitsee niin yhdessä laulamisen haasteista kuin armollisuudesta.

– On osattava oman äänialan partituurit eli stemmat ja hallittava kokonaisuus, mutta vastuuta ei tarvitse kantaa yksin. Omat heikkoudetkin saa anteeksi.

Vuonna 2003 Porvoosta synnyinseudulleen palanneella Lapilla oli pitkä kuorotauko lasten ollessa pieniä ja työelämän kiivaimmillaan.

– En tohtinut sitoutua. Olin myös epävarma laulutaidostani.

Eläkkeelle jäanti mahdollisti haaveet. Nyt Lappi nauttii täysin rinnoin niin yksin kuin yhdessä harjoittelusta ja esiintymisistä. Hän kaipaisi vielä palautetta laulustaan, mutta on arka sitä pyytämään. Kumpikin kuorolainen kutsuu mukaan uusia laulajia.

– Kynnys kuorolauluun on vain omassa päässä, Eija Lappi muistuttaa.

–Kun kuoro on monilukuinen, eivät yk-

sittäiset poissaolot näy niin ratkaisevasti esityksissä. Jos en pakollisilta menoiltani aina kuoroon pääse, en kannan siitä huonoa omaatuntoa.

Kumpikin kiittää kuoronjohtajilta saamaansa oppia – äänenavauksesta korkeiden sävelten laulamiseen. Jokitalo muistaa lämmöllä kanttori Jalmari Aaltoa, joka loihti sävelet psalmeihin. Kiitosta saa myös kanttori Liisa Väisänen, joka teki kuorolaisille stemmanauhut kuunneltaviksi.

Yhdessä arjen yläpuolelle

Yhdeksän vuotta Kotka-Kymin seurakunnassa ovat tarjonneet kanttori **Susanna Hauerille** huikeita hetkiä ja oivalluksia.

Seitsemän vuotta kehitysvammaisten Aurinkokuoron johtajana antoivat ymmärrystä ihmisten erilaisuudesta ja kiitollisuutta avoimuudesta.

Nyt lapsikuoro Laulukamujen vetäjänä, yhdessä lastenohjaaja **Riikka Virenin** kanssa, ei ole varaa hetkenkään herpaantumiseen. Mutta voi sitä lasten ja yhdessä laulamisen iloa!

Näiden kolmen kuoron lisäksi Kotka-Kymin seurakunnassa toimivat Lauluyhtye Seksti, Toivonlaulajat, Lauluämpäri sekä gospellauluyhtye.

– Kuorokenttä elää koko ajan.

–Laulaminen on helppo tapa osallistua. Se lisää yhteenkuuluvuuden tunnetta ja hyvinvointia tarjoamalla tilaa tunteiden käsittelyyn. Parhaimmillaan yhdessä laulaminen kohottaa arjen yläpuolelle.

Haueria erityisesti koskettaa virsi 930 Siun edessäsi painamme päämme.

Vaikka nykyään on entistä helpompi kuunnella mielimusiikkiaan, hän toivoo, että yhdessä laulun kajauttamisen kokemus tulisi tutuksi yhä useammalle.

KUOROT KOTKASSA JA PYHTÄÄLLÄ

- **Toivonlaulajat** eläkeikäisille ja muillekin, harjoitukset tiistaisin klo 12–13 Langinkosken kirkon Toivonsalissa.
- **Kotka-Kymin kirkkokuoro**, hengellistä musiikkia laulava sekakuoro, torstaisin klo 18–19.30 Karhulan srk-keskuksessa.
- **Lauluämpäri**, matalan kynnyksen kuoro kaikenlaisille laulajille, joka toinen torstai klo 18.30 Kotkan srk-keskuksella 7.9. alkaen.
- **Gospel-lauluyhtye**, harjoitukset perjantaisin klo 18. Lisätiedot kanttori Jarmo Kaijansinkolta.
- **Aurinkokuoro**, kehitysvammaisten kuoro, lisätiedot diakonissa Leila Vanhalalta.
- **Lauluyhtye Seksti**, lisätiedot kanttori Tarja Silvennoiselta.
- **Lapsikuoro Laulukamut** 1.–4.-luokkalaisten lapsille, keski- viikkoisin klo 17–17.45 Karhulan srk-keskuksessa, ilmoittautumiset: www.kotka-kyminseurakunta.fi/lapsikuoro
- Pyhtäällä aikuisille suunnattu **lauluyhtye Alla Breve** kokoontuu projektiluonteisesti. Lisätiedot kanttori Marjo Kaijansinkolta.

Erilaisten toimintojen avulla halutaan tarjota ihmisille erilaisia kohtaamisen paikkoja.

- Anna Mykrä-Siljander

Seurakunnassa tehdään erilaista toimintaa ja tapahtumia Kotkan alueella asuvia ihmisiä varten. Tänä kesänä uutena toimintamuotona alkoi Papin kanssa portaisiin -illat.

Pyhää koetaan lenkillä, luonnossa ja arjessa

Useat ihmiset kokevat pyhää luonnossa tai omassa arjessaan. Kirkon tulevaisuusselonteon mukaan perinteinen jumalanpalvelus ei houkuta kaikkia.

Teksti ja kuva Emilia Pulkki

Erilaiset henkisyysmuodot ovat tulleet osaksi seurakuntien toimintaa erityisesti 2000-luvulla. Ihmisten hengellinen etsintä ja merkityksen kaipuu ei ole kadonnut, mutta vastauksia ei välttämättä haeta enää perinteisesti kirkosta.

Vuonna 2022 tehdyssä Suomen ev.lut. kirkon tulevaisuusselonteossa ”Siunauksen signaalit” korostuvat sekä myötämielinen suhtautuminen kirkkoon että kiinnostus hengellisyyteen. Toisaalta kirkon perinteisesti tarjoamat hengellisyyden muodot eivät näyttäyty kovin merkittävinä. Silmäänpistävää on, ettei esimerkiksi messua juuri mainita.

Vaikka moni kokee kirkon tarjoaman hengellisyyden epäkiinnostavaksi ja vieraaksi, vastaavan kaltaisia kokemuksia ja elämäntapoja haetaan kuitenkin samalla muualta. Esimerkiksi mindfulness ja jooga ovat monille tutumpia ja luontevampia hengellisen elämäntavan ilmenemismuotoja kuin kirkon perustuotteet.

Suomen ev.lut. kirkon ”Ovet auki”-strategiassa kannustetaan seurakuntia kokeilemaan kehittämiseen. Strategia kehottaa myös rakentamaan toimintaa vahvemmin seurakuntalaisten aloitteellisuuden, osaamisen ja lahjojen varaan. Näin rakennetaan luottamusta, yhteisöllisyyttä sekä yhdessä tekemisen kulttuuria.

Kotka-Kymin seurakunnassa on kokeiltu erilaisia toimintamuotoja jo vuosien

ajan – osa on vakiinnuttanut olonsa seurakunnan toiminnassa ja osa on jäänyt kokeiluiksi.

Suurta on nähdä pieni arki lähellä

Kotka-Kymin seurakunnan seurakuntapastori **Anna Mykrä-Siljander** toimii verkostotyön työalavastaavana. Verkostotyön työala luotiin Kotkaan, kun uusi Kotka-Kymin seurakunta perustettiin vuonna 2017. Työalan tarkoituksena on luoda erityisesti uusia avauksia ja kokeiluja eri yhteistyökumppaneiden kanssa.

Tällä hetkellä verkostotyön vastuulla on muun muassa vapaaehtoistyö, Meijän keittiö, Tuunausklubit ja Kolahtaako-elokuvaviikko. Lisäksi on monta erilaista kokeilevaa toimintamuotoa: After workit, Hetki pyhää -kirkkohetket, Papin kanssa portaisiin ja koira-avusteinen työ.

Seurakunnassa tehdään erilaista toimintaa ja tapahtumia Kotkan alueella asuvia ihmisiä varten. Niiden avulla halutaan tarjota ihmisille erilaisia kohtaamisen paikkoja. Tänä kesänä uutena toimintamuotona alkoi Papin kanssa portaisiin -illat.

– Yhdessä on kiva liikkua! Olen työssäni huomannut, että yhdessä liikkuen tulee myös käytyä hyviä ja syvällisiäkin keskusteluja. Tämä on matalan kynnyksen toimintaa, johon toivon olevan helppo lähteä mukaan. Toiminta on otettu innolla vastaan, kertoo seura-

kuntapastori Anna Mykrä-Siljander.

Tilaa uusille avauksille

Kokeilevaa toimintakulttuuria toteutetaan muillakin seurakunnan työaloilla. Toukokuussa Kotkassa juhlittiin yhdessä tämän vuoden aikana kolmekymmentä vuotta täyttävien kanssa. Seurakunta on jo vuosien ajan järjestänyt kymppisynttäreitä 10 vuotta täyttävälle. Tänä vuonna 30-vuotiaat saivat omat juhlansa.

– Idea lähti pyrkimyksestä tavoittaa 20–40-vuotiaita entistä paremmin. Kyseiseen ikäryhmään saadaan kontakti nykyisin lähinnä heidän lastensa kautta. 10-synttärit ovat perinne lasten juhlena. Miksi seurakunta ei tarjoaisi vastaavasti kolmekymmppisille omaa aikuisten juhlaa? Ajatuksena oli, ja on, tavoittaa erityisesti sellaisia kolmekymmppisiä, joita seurakunnan toiminnan parissa ei tavallisesti nähdä, kertoo nuorisotyönohjaaja, vs. kasvatuksen työalavastaava **Janne Blomberg**.

– Tänä vuonna pidetty synttärिताhtuma kolmekymmppisille toimi erinomaisena päänavauksena uudelle perinteelle ja osallistujista lähes kaikki olivat seurakunnan toiminnassa uusia kasvoja. Jatkoa seuraa ensi vuonna aivan varmasti.

Kasvatuksen työala on tehnyt vuosien varrella erilaisia kokeiluita, kuten Euroviisuyötä ja elokuussa Nuku yö ulkona -tempausta. Kokeilujen tavoitteena on tavoittaa erityisesti nuoria aikuisia yhä pa-

remmin mukaan seurakunnan toimintaa.

– Pyrimme seurakunnassa pitämään yllä ja tukemaan positiivista kokeilukulttuuria. Toiminnassamme pitää olla sopivasti tilaa myös uusille avauksille, kokeiluille, vanhojen jo perinteeksi muodostuneiden rinnalla, toteaa Blomberg.

Luonto on hiljentymisen ja pyhän kokemisen paikka

Luontokokemusten hengellinen merkitys korostuu myös kirkon tulevaisuusselonteon aineistossa. Moni kokee kauniin luonnon keskellä pyhyttä tai Jumalan läsnäoloa. Tämä tarjoaa kirkolle luontevan liittymäkohdan suomalaisten hengellisyyteen.

– Nuku yö ulkona Höyterissä -tapahtuma pohjaa Suomen ladun lanseeraamaan Nuku yö ulkona -tempaukseen, jota on järjestetty jo usean vuoden ajan. Sillä on tarkoitus juhlistaa Suomen luonnon päivää ja madaltaa ihmisten kynnystä nauttia luonnosta, kukin omalla tavallaan. Tapahtuman järjestäminen Höyterissä tekee kampanjaan osallistumisesta yhteisöllisempää ja Höyteri tarjoaa hienot puitteet yhteiseen luontoelemykseen. Tapahtuman yhtenä keskeisenä motiivina on ihmisten positiivisen luontosuhteen vahvistaminen, kertoo Janne Blomberg.